Άλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1998 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΟΛΩΜΟΥ 17-19 • ΕΤΟΣ 3ο • ΤΕΥΧΟΣ 121 • **ΔΡΑΧΜΕΣ 200**

Κεραυνός πειθάρχησης στην έρημο της αδιαφορίας

Με αφορμή την άρνηση πραγματοποίησης επιθεωρήσεων σε εγκαταστάσεις του Ιράκ, αυτές τις μέρες ετοιμάζεται ο "πόλεμος του κόλπου νο2". Βέβαια, σε μια επίδειξη ολυμπιακού πνεύματος, οι πλανητόμπατσοι ανακοίνωσαν πως θα περιμένουν πρώτα τη λήξη των χειμερινών ολυμπιακών στο Ναγκάνο της Ιαπωνίας, στις 22 Φλεβάρη. Ο "πόλεμος του κόλπου νο1" ήταν η πρώτη επίδειξη δύναμης της αυτοκρατορίας, ένα μήνυμα προς τις υποτελείς ομάδες εξουσίας σε όλο τον πλανήτη για το πως έχουν τα πράγματα στη νέα τάξη, καθώς και ένας βομβαρδισμός νεκρόφιλης αποχαύνωσης, τρόμου, "πάλι-καλά-είμαστε" και "δείτε-τι-είμαστε-σε-θέση-να-κάνουμε".

Η διαφορά του επικείμενου "πόλεμου του κόλπου νο2" είναι πως τώρα δεν χρειάζεται καν να καταφύγουν σε προπαγανδιστικές εκστρατείες για να μας πείσουν για την αναγκαιότητα μιας εκστρατείας για την υπεράσπιση της ελευθερίας και της δικαιοσύνης από τον δολοφόνο Σαντάμ, δεν χρειάζεται καν να ενδυθούν τον μανδύα των "συμμάχων" που δίνουν τον αγώνα τον καλό εκτελώντας εντολές των Ηνωμένων Εθνών. Μια μικρή συνάντηση αμερικανών αξιωματούχων με εκπροσώπους της κυβέρνησης Μπλαιρ στο Νταβός, στα πλαίσια του Παγκόσμιου Οικονομικού Forum, και η σταυροφορία έχει ήδη εξαγγελθεί! Αλλά ούτε και η πολεμική βιομηχανία κρατάει πλέον τα προσχήματα. Ήδη έχουν ανακοινώσει τα νέα όπλα που θα δοκιμαστούν: η βόμβα JDAM, που κατευθύνεται στο στόχο της μέσω ενός συστήματος δορυφόρων, η νέα γενιά πυραύλων αέρος -εδάφους AGM-130 και AGM-142, η νέα βόμβα "Smart Hard-Target Fuse", η οποία έχει τη δυνατότητα να διαπεράσει μια σειρά από ενισχυμένα στρώματα (όπως π.χ. τους τοίχους ενός καταφυγίου) προτού εκραγεί. Με την ευκαιρία, ο τουρκικός στρατός εισβάλει δεκάδες χιλιόμετρα στο έδαφος του βόρειου Ιράκ σε μια προσπάθεια αντιμετώπισης των ανταρτών του PKK. Άσχετα αν τελικά ο "πόλεμος του κόλπου νο2" πραγματοποιηθεί ή το καθεστώς Σαντάμ αποδεχθεί τις επιθεωρήσεις, ήδη τα νέα μηνύματα της αυτοκρατορίας έχουν σταλεί. "Όχι μόνον μπορούμε να ισοπεδώσουμε το Ιράκ (και όποιον άλλο) αλλά μπορούμε και να το αποφασίσουμε χωρίς να μπούμε στον κόπο να σας πείσουμε". Και όλοι φαίνονται να το αποδέχονται. Πολλοί λένε πως τελικά η επιχείρηση "Κεραυνός της Ερήμου" δεν θα πραγματοποιηθεί. Κανείς όμως δεν κάνει τίποτα για να την εμποδίσει. Με αυτή την έννοια, ο κεραυνός έχει ήδη πετύχει έναν από τους στόχους του...

Μερικά στοιχεία από το παρασκήνιο της νέας πολεμικής υπερπαραγωγής:

Στο Ιράκ επιτρέπεται να πουλά κάθε χρόνο πετρέλαιο αξίας 4 δισεκατομμυρίων δολαρίων, τη στιγμή που έχει υπολογιστεί πως ακόμα και αν το Ιράκ πουλούσε τριπλάσια ποσότητα πετρελαίου, θα έπαιρνε πάνω από μια δεκαετία για να αποκατασταθούν οι καταστροφές από τους βομβαρδισμούς του 1991 και την εμπορική επιτήρηση. Από αυτά τα τέσσερα δισεκατομμύρια δολάρια, το 30% πηγαίνει απευθείας στο Κουβέιτ για πολεμικές επανορθώσεις. Ένα 18% καταλήγει στα Ηνωμένα Έθνη για τα έξοδα της εμπορικής επιτήρησης και των παρατηρητών. Το υπόλοιπο 52% καταλήγει σε ένα τραπεζικό λογαριασμό που ελέγχεται από τα Ηνωμένα Έθνη. Οι παρατηρητές των Ηνωμένων Εθνών ελέγχουν όλα τα συμβόλαια εμπορικών ανταλλαγών που πραγματοποιεί το Ιράκ με το εξωτερικό και έχουν δικαίωμα να τα ακυρώνουν. Οι ΗΠΑ έχουν δικαίωμα βέτο σε αυτή τη διαδικασία και είναι εκατοντάδες οι φορές που έχουν ακυρώσει συμβόλαια του Ιράκ με το επιχείρημα πως τα εμπορεύματα που θα αγοράζονταν από το Ιράκ θα μπορούσαν να

"Οι ΗΠΑ έχουν την ισχύ να κάνουν τη Βαγδάτη στάχτη και εμείς έχουμε την τεχνολογία να φέρουμε στα σαλόνια των ανθρώπων τα φλεγόμενα βέλη"

συνέχεια στη σελίδα 4

Μία μεραρχία Αλόγων...

Εχθές το πρωί πήγα στην Εθνική Οδό που διασχίζει την Θεσσαλία. Είχα ακούσει ότι εκατοντάδες Άλογα βρίσκονται εκεί, αφού στασίασαν εναντίον των συνθηκών ενσταυλισμού τους. Ο κόσμος δεν είχε ξαναδεί Άλογα, και μάλιστα τόσα πολλά, στους δρόμους. Γι' αυτό και πήγα...

Πράγματι, όταν έφτασα διαπίστωσα ότι οι ειδήσεις έλεγαν αλήθεια: όλα τα Άλογα της περιοχής ήσαν δεξιά κι αριστερά του οδοστρώματος, κάλπαζαν πάνω-κάτω στον δρόμο αλλά μ' έναν τρόπο σαν καθορισμένο από τα πριν...

Ένα φιλικό μου Άλογο μόλις με είδε με πλησίασε. Μου έκανε μια δήλωση και μια ερώτηση. Η δήλωση έλεγε περίπου τα εξής:

"Ο καλύτερος ιππέας του στρατεύματος γνωρίζει ότι, οφείλει την φήμη και το γεγονός της ζωής του αποκλειστικά και μόνο στη γενναιοδωρία και το θάρρος του ίππου του"!

Η δε ερώτηση που μου υπέβαλε, ήταν αυτή: "Πώς μπορεί ένα τάγμα Αλόγων να μετατρέψει το γεγονός σε Ιστορία;".

Κάποιο σχόλιο και μια απάντηση που είχα έτοιμα δεν πρόλαβα να τα διατυπώσω, διότι έκανε μεταβολή και προσποιούμενο αδιαφορία πήγε και κάθισε με μια παρέα άλλων Αλόγων, και έχυναν ένα υγρό σε σκούρα μπουκάλια.

Μετά από ένα μήνα πήγα πάλι στην Εθνική Οδό και τα Άλογα ήσαν ακόμη εκεί! Μετά από ένα μήνα ξαναπήγα, και μετά από ένα μήνα πάλι... Όσο πέρναγε ο καιρός τόσο τα Άλογα κουράζονταν περισσότερο κι η ματιά τους γινόταν σκληρότερη! Μετά από ένα χρόνο τα Άλογα ήσαν ακόμη στις Εθνικές Οδούς της κεντρικής Θεσσαλίας και οι οπλές τους είχαν οργώσει την άσφαλτο, όπως όργωναν πριν ένα χρόνο το χώμα.

Ο Χρόνος κύλησε προς τα πίσω... Στις 5 Μαρτίου 1909 η Άνοιξη της εξέγερσης με έφερε και πάλι στο σημείο που κάποτε ήταν το οδόστρωμα. Εκείνη τη μέρα δεν βρήκα το φιλικό μου Άλογο, αλλά ένα άλλο με πλησίασε και μου έκανε την ίδια ακριβώς δήλωση, όπως εκείνο! Άλλαξε, όμως, την διατύπωση της ερώτησης:

"Πώς μπορεί μια μεραρχία Αλόγων να μετατρέψει το Αίμα σε Αγάπη;".

12 Φλεβάρη 1997
HORSES

...χωρίς Σχόλια

★ **Νέο εργατικό ατύχημα σημειώθηκε την Τετάρτη 3 Φλεβάρη, το τρίτο μέσα σε ένα μήνα, στο εργοστάσιο χαρτοποιίας "DIANA", με ένα νεκρό. Την ίδια μέρα στη μάντρα σιδήρων-μετάλλων "Μεταλλοδομή Α.Ε.", 13 χιλιόμετρα έξω από τη Θεσσαλονίκη, σκοτώθηκε ο 42άχρονος μηχανικός αυτοκινήτων Κ.Γ., όταν καταπλακώθηκε από ένα παλιό φορτηγό τήν ώρα που το επισκεύαζε.**

★ Ολοκληρώθηκαν στις 30 Ιανουαρίου στο Μπέρμιγχαμ της Αγγλίας, οι εργασίες του Άτυπου Συμβουλίου των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων των χωρών-μελών της Ευρωπαικής Ένωσης. Το βασικότερο θέμα των εργασιών ήταν η αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης των αλλοδαπών υπηκόων από τις αφροασιατικές χώρες και ιδιαίτερα των κούρδων από την Τουρκία και το Ιράκ. Οι εργασίες επικεντρώθηκαν ακόμη στην έναρξη λειτουργίας της Ευρωπαικής Αστυνομίας (EUROPOL). Η Αγγλία έχει θέσει την εφαρμογή της Συνθήκης της EUROPOL ως προτεραιότητα της προεδρίας της, ώστε αυτή να εφαρμοστεί από την 1η Ιουνίου 1998. Από τις 15 χώρες της Ευρωπαικής Ένωσης, οι 11 έχουν προχωρήσει στην κύρωση της Συνθήκης. Η Ελλάδα βρίσκεται στο στάδιο κύρωσής της και όπως δήλωσε στη διάρκεια των εργασιών του Συμβουλίου ο υπουργός Δημόσιας Τάξης, Γιώργος Ρωμαίος, "θα πραγματοποιηθεί εντός των ορίων που έχουν τεθεί για την εφαρμογή της συνθήκης της EUROPOL".

★ **Τριακόσιοι περίπου ηγέτες ιθαγενών συνελήφθησαν και ανακρίνονται από το καθεστώς της Νιγηρίας, επειδή πρόσφατα διαμαρτυρήθηκαν έντονα για τη διαρροή στη θάλασσα 40.000 βαρελιών πετρελαίου της εταιρίας Μόμπιλ Όιλ. Η πετρελαιοκηλίδα δημιουργήθηκε όταν διερράγη ένας αγωγός της εταιρίας.**

★ Συμπτώματα κατάπτωσης και πόνους στο στομάχι άρχισαν να παρουσιάζουν τρεις κρατούμενοι, που συμμετέχουν στην απεργία πείνας στις φυλακές της Κερασούντας, η οποία μπήκε στην πέμπτη εβδομάδα της. Συνολικά 18 φυλακισμένοι πού κρατούνται στις φυλακές τύπου Ε (για πολιτικούς κρατούμενους) της Κερασούντας, με την κατηγορία της συμμετοχής στο Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν (PKK), έχουν αρχίσει από τις 7 Ιανουαρίου απεργία πείνας με αίτημα να δοθεί τέλος στην καταπίεση και το σφετερισμό των δικαιωμάτων τους. Οι κρατούμενοι υπογράμμισαν ότι δεν προτίθενται να έρθουν σε συμφωνία με τη διοίκηση της φυλακής και προειδοποίησαν ότι για οτιδήποτε συμβεί θα είναι υπεύθυνοι οι ιθύνοντες του τουρκικού κράτους και κύρια το υπουργείο εσωτερικών.

Πηγή όλων των παραπάνω ειδήσεων: "Μαύρα Μεσάνυχτα Έχουμε"

«ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», Κυριακή 25 Ιανουαρίου 1998

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟ "ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ" ΧΑΝΙΩΝ

Αγωνία για την τύχη της Γαυδοπούλας

Όμιλος εφοπλιστών, που κρύβουν τα ονόματά τους και ενεργούν μέσω πληρεξουσίων, αγοράζει τη Γαυδοπούλα. Ανεξακρίβωτες πληροφορίες μιλούν για σύμπραξη Λαιμού και Γερμανοολλανδικής εταιρείας. Βάσει της μελέτης του γραφείου Στ. Παπαβασιλείου που έχει υποβληθεί στο Δημόσιο για έγκριση σχεδιάζουν:

- Να ισοπεδώσουν τη Γαυδοπούλα σε ύψος 6 μέτρων (το νησί είναι 3 χιλιόμετρα μήκος, 700 μέτρα πλάτος, 113 μέτρα ύψος).
- Να μπαζώσουν το βυθό με προϊόντα εκσκαφής και να επεκετείνουν-ευθυγραμμίσουν το νησί περιμετρικά από 50 έως και 200 μέτρα.
- Να τη μετατρέψουν όλη σε ιδιωτικό λιμάνι κτίζοντας περιμετρικά λιμενοβραχίονα συνολικού μήκους έξι χιλιομέτρων.
- Να κατασκευάσουν βιομηχανικά κτίρια συνολικού εμβαδού 21.000 τετραγωνικών μέτρων, γραφεία 10.000 τ.μ., δεξαμενές καυσίμων ανεφοδιασμού πλοίων, μονάδα παραγωγής ενέργειας από πετρέλαιο, ανεμογεννήτριες κ.τ.λ.
- Να κτίσουν μονάδα στη Γαύδο για 450 εργάτες και λιμάνι στο Σαρακήνικο ή σε Αμπελοπόταμο για μεταφορά τους.

Σκοπός: η μετατροπή του νησιού, λόγω της κεντρικής του θέσης, στο σημαντικότερο κόμβο ελλημενισμού, μεταφόρτωσης και ανακατανομής φορτίων στην Ανατολική Μεσόγειο, ώστε να μειώνεται το κόστος του μεταφορέα εφοπλιστή λόγω ορθολογικότερης κατανομής των δρομολογίων.

Επίσης επί τόπου κατασκευή και επισκευή κοντέινερς.

Συνέπειες:

- Ολοκληρωτική καταστροφή της Γαυδοπούλας. Ισοπέδωση, τσιμεντοποίηση, εξαφάνιση κάθε μορφής ζωής φυτού, ζώου, πουλιού.
- Ολοκληρωτική καταστροφή με μπάζωμα του βυθού γύρω από το νησί, του καλύτερου ψαρότοπου της Κρήτης.
- Καταστροφή του κοινωνικού ιστού της Γαύδου.
- Άμεσος κίνδυνος μόλυνσης (πετρέλαια, σεντινόνερα, πίσσες, τοξικά από διαλυτικά σκωριάς κ.λ.π.) της Γαύδου και των νότιων παραλιών της Κρήτης από Κριό μέχρι Πρέβελη.

Τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα αν αληθεύουν οι φήμες που φέρουν αμερικάνικο Πεντάγωνο και ΝΑΤΟ να ενδιαφέρονται για πιθανή χρήση των εγκαταστάσεων σαν αεροναυτική βάση. (Σε συνδυασμό με τα σχέδια του ΝΑΤΟ για βάση ραντάρ στη Γαύδο, της οποίας το ελικοδρόμιο ήδη κατασκευάστηκε).

Η περιβαλλοντική μελέτη που συνοδεύει τα σχέδια είναι διάτρητη. Παραβιάζει όλες τις διατάξεις προστασίας περιβάλλοντος, χλωρίδας και πανίδας, βυθού, αρχαιοτήτων, αιγιαλού κ.λ.π

- Αποσιωπά τον κίνδυνο μόλυνσης των παραλίων Σφακίων-Σελίνου-Γαύδου.
- Η περιοχή είναι προστατευμένη βάσει του προγράμματος "ΝΑΤΟΥΡΑ 2000" που περιλαμβάνει Γαύδο-Γαυδοπούλα-Σαμαριά-Παραλία Σφακίων Σελίνου.
- Στη Γαυδοπούλα υπάρχουν αρχαιότητες Μινωϊκές, Κλασσικές, Ελληνικές, Ελληνιστικές, Ρωμαϊκές, Βυζαντινές, Ενετικές. Στα παράλιά της εντοπίστηκε αρχαίο ναυάγιο με αμφορείς.
- Είναι σταθμός και πέρασμα αποδημητικών.
- Αιώνες τώρα χρησιμοποιείται παραδοσιακά ώς χειμαδιό.
- Υπάρχουν μοναδικά είδη φυτών λόγω απομόνωσης, που δεν απαντούν ούτε στην Κρήτη, ούτε στην Αφρική.

Παρ' όλα αυτά. οι ενδιαφερόμενοι, ασκώντας έντονες πιέσεις στις κρατικές υπηρεσίες, έχουν ήδη αποσπάσει αρκετές από τις απαιτούμενες εγκρίσεις.

Κι έτσι μια τόσο σοβαρή υπόθεση που βάζει σε κίνδυνο όλη τη νότια παραλία της Κρήτης προχωρά μες στη σιωπή.

Η σιωπή αυτή πρέπει να σπάσει.

Το εφοπλιστικό κεφάλαιο ενδιαφέρεται μόνο για τα κέρδη του, αδιαφορώντας για τη γη, τη θάλασσα, τους ανθρώπους.

Οι άμεσα θιγόμενοι κάτοικοι Γαύδου, Παλιόχωρας, Σούγιας, Αγ. Ρούμελης, Λουτρού, Χώρας των Σφακίων, Φραγκοκάστελλου, Ροδακίνου, Πλακιά, Πρέβελης, αλλά και κάθε άλλος σκεπτόμενος άνθρωπος, καλό θα ήταν να αντιδράσουν πριν να είναι αργά.

Από την εφημερίδα τοίχου του αυτοδιαχειριζόμενου στεκιού Χανίων, φύλλο Γενάρη '98

Κυκλοφόρησαν...

Οδηγίες για να κυβερνήσετε τον κόσμο, μέρος 1ον

"Αυτή η μπροσούρα εκδόθηκε από την "Πρωτοβουλία ενάντια στη ΜΑΙ" για να ενημερώσει σχετικά με την Πολυμερή Συμφωνία Επενδύσεων (ΜΑΙ) και τις μεθοδεύσεις της "άτυπης κυβέρνησης του πλανήτη", του Παγκόσμιου Οικονομικού Forum (WEF).

Η πρωτοβουλία για την έκδοση αυτής της μπροσούρας αποτελεί μια πρώτη κίνηση αντιπληροφόρησης ενάντια στις συμφωνίες ελευθέρου εμπορίου και τους σχετικούς με αυτές θεσμούς, π.χ. WTO (Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου), EU (Ευρωπαϊκή Ένωση) κλπ. Η "Πρωτοβουλία ενάντια στη ΜΑΙ" θα προσπαθήσει να εντοπίσει τις οικονομικές-κοινωνικές συνέπειες αυτής της νέας συνθήκης σε παγκόσμιο επίπεδο. Ελπίζουμε ότι η απάντηση που θα δοθεί στη συνθήκη θά 'ναι κι αυτή παγκόσμια!(...)

Να μπει επιτέλους ένας φραγμός στην απάθεια και την παθητικοποίηση που προωθεί παγκόσμια η εξουσία.

Ας αποκτήσουμε συνείδηση της δύναμης που έχουμε και ας την χρησιμοποιήσουμε στον αγώνα για μια αυτόνομη και αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, για μια κοινωνία οικονομικής και πολιτικής ισότητας".

Κάθε μέρα που περνάει χωρίς εσένα

Από την ομάδα "Για τις Κινούμενες Πόλεις" κυκλοφόρησε αυτό το κείμενο "ψυχογεωγραφικής πολιτικής κριτικής" (ας μας επιτραπεί ο κάπως αυθαίρετος αυτός χαρακτηρισμός), σε μια αναζήτηση

"της οργάνωσης που συντονίζει τους παλμούς
των ορφανών από πατρίδα και θρησκείες, συγκρατώντας τους
στο πεδίο της ζωής
χωρίς τις αγκυλώσεις
που ρυθμικά
εγχαράζουν
στη σκέψη
οι συνισταμένες της καθημερινότητας"

★ **Κυκλοφόρησε το 2ο τεύχος του ΜΜΕ (Μαύρα Μεσάνυχτα Έχουμε), εβδομαδιαίο δελτίο πληροφόρησης που διανέμεται δωρεάν σε αυτοδιαχειριζόμενους χώρους στη Θεσσαλονίκη.**

Εκδηλώσεις...

★ **Συνεχίζεται σήμερα και αύριο το τριήμερο του Ράδιο Κιβωτός**

Το **Σάββατο 14 Φλεβάρη,** στις 6.00μμ θα γίνει συζήτηση με τα ακόλουθα θέματα:

- Ενημέρωση για τις εξελίξεις στη ραδιοφωνία
- Κάλεσμα για την στήριξη του Ράδιο Κιβωτός.

Στις 10.00μμ θα ακολουθήσει θεατρικός αυτοσχεδιαασμός.

Στο αμφιθέατρο της ΦΜΣ

Την **Κυριακή 15 Φλεβάρη,** στο στέκι στο βιολογικό, θα πραγματοποιηθεί συναυλία με τους:

- ΑΘΙΓΓΑΝΟΙ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ
- ΜΙΚΡΕΣ ΜΕΡΕΣ
- ΔΡΑΚΑΤΩΡ

★ Τη Δευτέρα 16 Φλεβάρη, στις 8.00μμ. στο αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο "Ναυτίλος" στη Θεσσαλονίκη, θα πραγματοποιηθεί συνάντηση για την αλληλεγγύη στους "4" που στνελήφθησαν μετά από επίθεση των ΜΑΤ στην Καμάρα, στην απόπειρα πορεία αλληλεγγύης στον τότε απεργό πείνας Κώστα Καλαρέμα. Το εφετείο των "4" έχει οριστεί για την Τρίτη 24 Φλεβάρη

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ: • *ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ*, ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635), ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. (ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ.). • *ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ*, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA ΒΑΡΒΑΡΑ (Κρίσπου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ "ΝΑΥΤΙΛΟΣ" (Πατριάρχου Ιωακείμ 13, τηλ: 257.364) ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Ιστορίες φρίκης σε αριθμούς

- Υπάρχουν περίπου 44.000 πολυεθνικές στον κόσμο, με ετήσιο κύκλο συναλλαγών ύψους 3 τρισεκατομμυρίων δολαρίων και 280.000 "αδερφές εταιρείες". Το 1970, ο παγκόσμιος αριθμός των πολυεθνικών δεν ξεπερνούσε τις 7.000.
- Το 90% των πολυεθνικών έχουν ως έδρα τους χώρες του πλούσιου Βορρά.
- Περισσότερο από το 50% των πολυεθνικών έχουν τις έδρες σε πέντε χώρες: τις ΗΠΑ, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ολλανδία και την Ιαπωνία.
- Παρά τον αυξανόμενο αριθμό των πολυεθνικών, οι τριακόσιες μεγαλύτερες από αυτές ελέγχουν το 25% των παγκόσμιων εμπορικών υποθέσεων.
- Τα δίκτυα των πολυεθνικών ελέγχουν τα 2/3 του παγκόσμιου εμπορίου.
- Περισότερο από το 30% του παγκόπσμιου εμπορίου διεκπεραιώνεται ανάμεσα σε πολυεθνικές και "αδερφές" τους εταιρείες.
- Το ποσοστό του παγκόσμιου ακαθόριστου προϊόντος που αντιστοιχεί στις πολυεθνικές έχει διπλασιαστεί την τελευταία δεκαετία, φτάνοντας το 33% το 1995.
- Οι δέκα μεγαλύτερες πολυεθνικές έχουν ετήσιο κύκλο συναλλαγών που ξεπερνά το ένα τρισεκατομμύριο δολάρια.
- Το άθροισμα των εσόδων της General Motors και της Ford ξεπερνούν το συνολικό ακαθάριστο προϊόν όλων των χωρών της υποσαχάριας Αφρικής.
- Το σύνολο των εσόδων των έξι μεγαλύτερων πολυεθνικών της Ιαπωνίας (Mitsubishi, Mitsui, ITOCHU, Sumitomo, Marubeni και Missho Iwai) είναι σχεδόν ίσο με το συνολικό εθνικό ακαθάριστο προϊόν όλων των χωρών της Λατινικής Αμερικής.
- Οι πολυεθνικές ελέγχουν το 90% των τεχνολογικών και παραγωγικών πατεντών.
- Η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι ΗΠΑ και η Ιαπωνία ελέγχουν το 85% των άμεσων επενδύσεων εξωτερικού (FDI). Με την εξαίρεση της κορεατικής Daewoo, αυτή η τριάδα αποτελεί τη βάση των 100 μεγαλύτερων πολυεθνικών.
- Την χρονιά του 1996, τα 3/4 του συνόλου των άμεσων επενδύσεων εξωτερικού (FDI) ελέγχονταν από πολυεθνικές
- Οι πολυεθνικές έχουν ήδη δείξει τις αγαπημένες τους για επενδύσεις χώρες: το 1996, το 1/3 του συνόλου των άμεσων επενδύσεων εξωτερικού (FDI) κατέληξαν στην Κίνα ενώ στις υπόλοιπες ασιατικές χώρες κατευθύνθηκε ένα αντίστοιχο ποσοστό. Πρώτη από τις λατινοαμερικάνικες χώρες είναι η Βραζιλία, με FDI ύψους 9,5 δισεκατομμύρια δολάρια, δεύτερη το Μεξικό και τρίτη η Αργεντινή. Σε ολόκληρη την Αφρική (αν εξαιρεθεί η Νότια Αφρική), την ίδια χρονιά κατευθύνθηκαν μόνο 5,3 δισεκατομμύρια δολάρια, το 70% των οποίων είχαν ως αποδέκτες τις πετρελαιοπαραγωγούς χώρες.
- Τα 51 από τα 100 μεγαλύτερα οικονομικά σύνολα στον κόσμο είναι πολυεθνικές.

***Πηγές:* Corporate Europe Observatory και *Human Rights* Information Network**

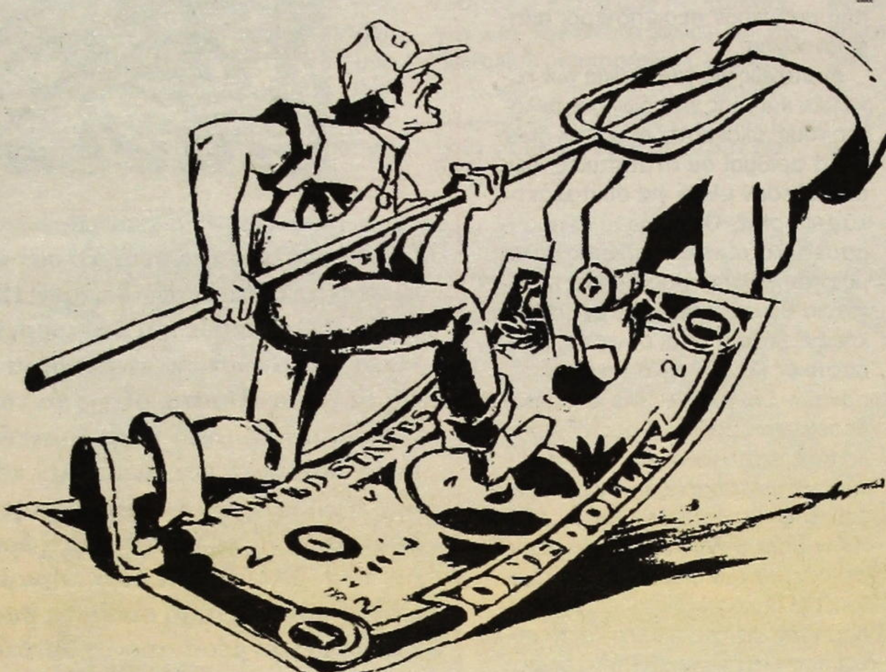

ΜΑΙ: προϊστορία και εξελίξεις

Μπορεί μόνον πρόσφατα να ακούσαμε για τη ΜΑΙ, κι αυτό όχι με πρόθεση των μηχανισμών που την προωθούν, αλλά οι διεργασίες για τη δημιουργία της έχουν δρομολογηθεί ήδη από το 1988, όταν η επιτροπή επενδύσεων του ΟΟΣΑ ξεκίνησε μια επιχείρηση μετατροπής των μη-δεσμευτικών συμφωνιών του ΟΟΣΑ (ειδικά αυτών που αφορούσαν την μεταχείριση των ξένων επενδυτών) σε δεσμευτικές. Το 1991, το υπουργικό συνέδριο του ΟΟΣΑ παρήγγειλε την εκπόνηση μιας μελέτης για τη δυνατότητα δημιουργίας ενός πολυμερούς πλαισίου για τις επενδύσεις. Γι' αυτό το σκοπό, συγκροτήθηκαν η Επιτροπή για τις Διεθνείς Επενδύσεις και τις πολυεθνικές επιχειρήσεις (CIME) και η Επιτροπή για την Κίνηση Κεφαλαίων και τις Αόρατες Συναλλαγές (CMIT). Οι διεργασίες επιταχύνθηκαν μέσα στο 1994, με τη συνεργασία του Παγκόσμιου Οικονομικού Επιμελητήριου (ICC) και Συμβουλευτικού Συμβουλίου Βιομηχανίας και Επιχειρήσεων (BIAC).

Το Μάιο του 1995, το υπουργικό συμβούλιο του ΟΟΣΑ αποφάσισε την έναρξη διαπραγματεύσεων για τη ΜΑΙ με στόχο την υπογραφή της μέσα στο 1997.

Το σύνολο του σημερινού περιεχομένου της ΜΑΙ ήταν ήδη έτοιμο πριν την έναρξη των διαπραγματεύσεων, λόγω των τεσσάρων χρόνων μυστικής προετοιμασίας που προηγήθηκαν. Τελικά η ημερομηνία υπογραφίας αναβλήθηκε για την άνοιξη του 1998, με στόχο οι χώρες-μέλη του ΟΟΣΑ να έχουν μέχρι τότε συντάξει τον κατάλογο των νομοθεσιών των χωρών τους οι οποίες είναι μη-συμβατές με την ΜΑΙ, καθώς και το χρονοδιάγραμμα της μετατροπής αυτών των νομοθεσιών ώστε να εναρμονιστούν με την ΜΑΙ. Αυτός ο κατάλογος τελικά ξεπέρασε σε έκταση τις χίλιες σελίδες, με αποτέλεσμα ο ΟΟΣΑ να αποφασίσει πως στα τέλη του Απρίλη του 1998 θα πραγματοποιηθεί η προϋπογραφή της συνθήκης από τα μέλη του ΟΟΣΑ, με στόχο η τελική και πλήρης υπογραφή να γίνει το Νοέμβρη του 1998. .

Ας σημειωθεί πως διάφορες πλευρές ζήτησαν εξαιρέσεις από την ΜΑΙ, όπως οι ΗΠΑ, οι οποίες ζήτησαν στην ΜΑΙ να υπόκεινται μόνο οι ομοσπονδιακοί νόμοι των ΗΠΑ και όχι οι πολιτειακοί, ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση ζήτησε να υπάρξουν εξαιρέσεις της ΜΑΙ για τους "Οργανισμούς Περιφερειακές Οικονομικής Ενοποίησης" (δηλ. την Ευρωπαϊκή Ένωση) με στόχο την εξασφάλιση της υποταγής των χωρών της ανατολικής Ευρώπης.

Οι επόμενοι μήνες θα είναι κρίσιμοι για το μέλλον της ΜΑΙ...

Πηγή: Corporate Europe Observatory

Παρατηρήσεις σχετικά με την PGA

Στο φύλλο 120, στην παρουσίαση της PGA ("Αντίσταση στην παγκοσμιοποίηση"), εκφράστηκαν ορισμένες επιφυλάξεις και απορίες σχετικά με τη φύση της "μη-βίαιης πολιτικής ανυπακοής", στην οποία μεταξύ άλλων καλεί η συνάντηση αυτή.

Προς αποσαφήνιση του "μη-βίαιου" χαρακτήρα θα ήθελα να παραθέσω ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα, το οποίο εξηγεί σε γενικές γραμμές τι εννοείται ως τέτοιος, καθώς υπάρχει μία ευρεία σχετική συζήτηση στη Δυτ. Ευρώπη και παγκοσμίως, η οποία απέχει πολύ από το πώς έγινε αντιληπτό το κάλεσμα της PGA.

Το απόσπασμα προέρχεται από το τεύχος Δεκεμβρίου του γερμανικού περιοδικού GRASWURZEL REVOLUTION (επανάσταση από τις ρίζες), το οποίο αποτελεί ένα ιστορικό έντυπο με πάνω από 25ετή παρουσία και θεωρείται ο πιο βασικός εκπρόσωπος της "μη βίαιης" αντιπαράθεσης. Το συγκεκριμένο κομμάτι αναφέρεται στη γενική προβληματική σχετικά με την αντίσταση του αντιπυρηνικού κινήματος στη μεταφορά πυρηνικών αποβλήτων.

Μη-βία και υλικές φθορές

«Η συζήτηση σχετικά με το αν είναι θεμιτή η "βία εναντίον πραγμάτων" είναι πλέον παλιά εντός του κινήματος μη-βίας. Κι όμως προκύπτει συνεχώς η αναγκαιότητα του να διεξάγουμε αυτή τη συζήτηση εκ νέου. Σε εννοιολογικό επίπεδο είναι απαραίτητο να διακρίνουμε τον όρο της "βίας" στην πολιτική αντιπαράθεση από τις "υλικές φθορές". Η "βία" είναι κάτι που μπορεί να ασκηθεί στους ανθρώπους και δεν πρόκειται εδώ μόνο για τη φυσική βία με τη στενή έννοια - δηλαδή για άμεση βία -, αλλά και για δομική ή πολιτιστική βία, όπως αυτές περιγράφονται στο τρίγωνο της βίας σύμφωνα με τον Galtung. Οι άνθρωποι μπορούν να υποφέρουν τόσο από την άμεση βία, όσο και από τη βία που πηγάζει από τις δομές (π.χ. την παγκόσμια άδικη οικονομική τάξη) ή από πολιτισμικές νόρμες (κοινωνικές νόρμες, όπως π.χ. ο προσδιορισμός του ρόλου των φύλων).

Η βία είναι συνδεδεμένη με πόνο και δυστυχία. Τα πράγματα αντιθέτως δεν μπορούν να νιώσουν βία. Δεν αισθάνονται πόνο, δεν είναι θύματα ούτε άμεσης, ούτε δομικής, ούτε πολιτιστικής βίας. Μπορούν απλά να φθαρούν ή να καταστραφούν. Ακόμα και αν η καταστροφή πραγμάτων στερεί από άλλους ανθρώπους τις βιοτικές τους προϋποθέσεις (π.χ. ως συνέπεια ενός πολέμου) αυτό εξακολουθεί να μη συνιστά βία εναντίον πραγμάτων, αλλά έκφραση άμεσης ή δομικής βίας εναντίον ανθρώπων.

Η υιοθέτηση της κρατικής έννοιας της βίας -σύμφωνα με την οποία οι υλικές φθορές ορίζονται ως "βία"- δε βοηθάει ως εκ τούτου τη συζήτηση εντός του αντιπυρηνικού κινήματος. Δε θέλουμε να πούμε μ' αυτό ότι οι υλικές φθορές με τη μορφή μη-βίαιου σαμποτάζ καθίστανται παντού και πάντα σκόπιμες ή επιτρεπτές, όμως κάτι τέτοιο δεν αποτελεί συζήτηση περί της "βίας", αλλά μία συζήτηση για τη στρατηγική και την τακτική μη-βίαιων κινημάτων».

Στη συνέχεια του άρθρου αναπτύσσεται αναλυτική επιχειρηματολογία υπέρ του σαμποτάζ και των υλικών καταστροφών στα πλαίσια της πολιτικής ανυπακοής. Βασικό πιστεύω του κινήματος αυτού είναι το άσκοπο της άσκησης βίας σε πρόσωπα, καθώς αυτά είναι ασήμαντα, μεταβλητά και μπορούν να αντικατασταθούν, ενώ προέχει η κατάργηση των δομών και των ρόλων της εξουσιαστικής κοινωνίας. Θεωρούν άλλωστε ότι χτυπώντας πρόσωπα -και εδώ έγκειται η βασική τους κριτική στον ένοπλο αγώνα- υιοθετείς τις μεθόδους του κράτους, το οποίο ιστορικά αντιμετωπίζει τον άνθρωπο ως πράγμα.

Γίνεται έτσι σαφές ότι δεν είναι καθόλου αντιφατική από την πλευρά της PGA η αναφορά του MST και του KRRS ως παραδειγμάτων μη-βίαιης πολιτικής δράσης, σύμφωνα με το πώς αυτή γίνεται αντιληπτή στους χώρους αυτού του κινήματος.

Κλείνοντας, θα πρέπει να σημειώσω ότι τα παραπάνω δεν απηχούν στο σύνολό τους προσωπικές μου απόψεις. Ήθελα απλώς να διευκρινιστούν κάποια σημεία, προκειμένου να μην αντιμετωπιστεί η κίνηση αυτή ως μπερδεμένη, αντιφάσκουσα ή υποστηρίκτρια αποκλειστικά παθητικής ειρηνιστικής αντίστασης. Κάτι τέτοιο είναι αναγκαίο, αφού θα κρίνει τη στάση ομάδων και ατόμων απέναντι σε μια διεθνιστική πρωτοβουλία που μάχεται ενάντια στο ζοφερό μέλλον που μας προετοιμάζουν τα αφεντικά του πλανήτη.

Χ.Λ., Κέρκυρα

Με προβληματισμούς ανάλογους με αυτούς του συντρόφου απ' την Κέρκυρα, παραθέτουμε το ακόλουθο απόσπασμα από το κεφάλαιο "Η βία των τσιφλικάδων" από το βιβλίο του MST "Ο αγώνας για τη γη στη Βραζιλία: "Τελικά οι συμμορίες των πιστολέρος (ένοπλοι μπράβοι των τσιφλικάδων) δεν είναι τόσο αποτελεσματικές γιατί οι οργανωμένοι εργάτες έχουν αρχίσει να ασκούν την δικαιωματική ενέργεια της άμυνας. Η δειλία πολλών πιστολέρος αποκαλύπτεται όταν κάποιοι από τους συναδέλφους τους χάνουν τη ζωή τους ενώ προσπαθούν να δολοφονήσουν αγρότες".

Το βέβαιο είναι πως η θέση της PGO σχετικά με το "κάλεσμα για μια μη-βίαιη πολιτική ανυπακοή" θα πρέπει να αποσαφηνιστεί.

Ν.Ν.

Άλφα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 121
ΕΚΔΟΤΗΣ: ***"ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.***
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ***ΝΙΚΟΣ ΓΑΤΣΗΣ***
ΓΡΑΦΕΙΑ: Μετακομίζουμε!!!
ΤΗΛ. - FAX: **(01) 38.43.950**
e-mail: **alfanarc@compulink.gr**
http://www.geocities.com/CapitolHill/Lobby/4002
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: ***Τ.Θ. 31809 Τ.Κ. 100 35 ΑΘΗΝΑ***

Κεραυνός πειθάρχησης στην έρημο της αδιαφορίας

συνέχεια από την πρώτη σελίδα

χρησιμοποιηθούν για κατασκευή όπλων χημικού ή βιολογικού πολέμου. Η περιγραφή του τι θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για κατασκευή όπλων είναι τόσο ευρεία και αυθαίρετη, ώστε, για παράδειγμα, οι ΗΠΑ έχουν ασκήσει βέτο για τη σύναψη συμβολαίου αγοράς γάλακτος σε σκόνη!

Και μερικά στοιχεία απαραίτητα για τη σύνδεση με το προηγούμενο επεισόδιο:

Ο Σαντάμ Χουσεΐν ήταν το "αγαπημένο παιδί" των ΗΠΑ κατά τη διάρκεια του πολέμου του Ιράκ με το Ιράν (πράγμα που δεν εμπόδιζε τις ΗΠΑ να πουλούν όπλα και στους δύο εμπόλεμους). Πριν την εισβολή του Ιράκ στο Κουβέιτ, με στόχο τον έλεγχο πετρελαϊκών κοιτασμάτων, το καθεστώς του Σαντάμ είχε ρωτήσει διπλωματικούς υπαλλήλους των ΗΠΑ για τις πιθανές αντιδράσεις της κυβέρνησης Μπους και είχε λάβει την απάντηση πως θα θεωρούνταν ένα τοπικό ζήτημα, με τη διαβεβαίωση πως δεν θα υπήρχε επέμβαση των ΗΠΑ. Φυσικά οι κυβερνήσεις δεν είναι ακριβώς το είδος των μηχανισμών που θα έπρεπε κανείς να εμπιστεύεται, άσχετα αν είναι ο αγαπημένος τους δικτάτορας στην περιοχή, ειδικά μάλιστα όταν μια κυβέρνηση θέλει να αποδείξει πως μετά τη συντριβή των χωρών του λεγόμενου κομμουνιστικού μπλοκ αποτελεί τον αδιαμφισβήτητο πλανητάρχη και μοναδικό δικαιωματικά διεκπεραιωτή του τρόμου σε παγκόσμιο επίπεδο.

Εκατό χιλιάδες ιρακινοί νεκροί, στην πλειοψηφία τους έφηβοι, αφού οι περισσότεροι άντρες του ιρακινού στρατού είχαν σκοτωθεί στον πόλεμο με το Ιράν, ήταν το αποτέλεσμα αυτής της επίδειξης δύναμης των πλανητόμπατσων. Πολλοί από τους νεκρούς σκοτώθηκαν καθώς οι προελαύνοντες πεζοναύτες των ΗΠΑ τους έθαψαν ζωντανούς μέσα στα χαρακώματα. Πολλοί άλλοι χρησιμοποιήθηκαν ως πειραματόζωα για τον έλεγχο της αποτελεσματικότητας των λεγόμενων "έξυπνων όπλων", τα οποία χαρακτηρίσθηκαν ως "έξυπνα", έχοντας ποσοστό ευστοχίας 50% (από τα θαυμαστά της νέας τάξης: ένα ποσοστό επιτυχίας 50% σε εξετάσεις επαρκεί για να χαρακτηρισθεί ως αποτυχημένος ένας μαθητής, είναι όμως υπεραρκετό για να χαρακτηρισθεί ως "έξυπνη" μια βόμβα η οποία δολοφονεί εκατοντάδες άτομα που έχουν κρυφτεί σε κάποιο καταφύγιο στη Βαγδάτη). Κατά τη διάρκεια του πολέμου του κόλπου, οι χειριστές των "εξελιγμένων" βομβαρδιστικών των "συμμάχων" πραγματοποίησαν εκατοντάδες αεροπορικές επιδρομές, ρίχνοντας, κατά μέσο όρο, μια βόμβα κάθε τρία δευτερόλεπτα επί 42 ημέρες, με συνολικό αριθμό βομβών μεγαλύτερο από όσες είχε ρίξει μέχρι τότε η αμερικάνικη πολεμική αεροπορία σε ολόκληρη την ιστορία της. Και ενώ μετά από αυτή την επιχείρηση ολοκαυτώματος οι ατσαλάκωτες λεγεώνες της νέας τάξης κάνουν βόλτες σε όλη την έκταση του Ιράκ, ως εκ θαύματος του καθεστώς του Σαντάμ επιβιώνει. Βλέπετε, στο βόρειο Ιράκ έχει ξεσπάσει προλεταριακή εξέγερση, για την καταστολή της οποίας ο Σαντάμ είναι απαραίτητος στους πλανητόμπατσους (και φυσικά με τη συνεργασία του τουρκικού στρατού αλλά και κουρδικών ένοπλων οργανώσεων, άσχετα αν μέχρι λίγες μέρες πριν όλοι αυτοί οι δολοφόνοι βρίσκονταν σε αντίπαλα στρατόπεδα). Από το 1991 μέχρι σήμερα, στους 100.000 νεκρούς του πολέμου του κόλπου έχουν προστεθεί πάνω από ένα εκατομμύριο ακόμα, στην πλειοψηφία τους παιδιά κάτω των πέντε χρόνων. Είναι το τίμημα της οικονομικής επιτήρησης του Ιράκ, όπου η πείνα και οι αρρώστιες θερίζουν τον πληθυσμό, κυρίως σε περιοχές όπου υπάρχουν περισσότεροι αντιφρονούντες.

Δυστυχώς για τα κοράκια των καναλιών και τους νεκρόφιλους πελάτες τους, όλοι αυτοί οι νεκροί ήταν απλά αριθμοί σε στατιστικές, δεν αποτέλεσαν υλικό για συνταρακτικά ρεπορτάζ. Όμως τώρα τα πράγματα αλλάζουν! Αν ο πρώτος πόλεμος του κόλπου σας άρεσε, η συνέχεια θα σας μαγέψει! Οι επαναλήψεις βέβαια είναι συνήθως κουραστικές και η μαγεία εκείνων των πρώτων ολονύκτιων live αναμεταδόσεων των βομβαρδισμών δύσκολα θα επαναληφθεί, ωστόσο η καινούργια υπερπαραγωγή έχει το ατού της παρουσίασης νέων έξυπνων υπερόπλων και οι εξελίξεις στον τομέα των media μας υπόσχονται όχι απλά τη ζωντανή αναμετάδοση του θανάτου, αλλά και το συναρπαστικό σχολιασμό του μέσα από τετράδιπλα παράθυρα. Και αν τελικά ο "πόλεμος του κόλπου νο2" ακυρωθεί, υπάρχουν χιλιόμετρα φιλμ αρχείου για να θυμηθούμε τις μαγικές νύχτες του 1991, ενώ οι ιρακινοί θα συνεχίσουν να πεθαίνουν ειρηνικά από την πείνα και να πνίγονται στα σαπιοκάραβα των δουλεμπόρων...

Ν.Ν.

Θεωρούμε πως ένα κείμενο σαν κι αυτό που δημοσιεύθηκε στην τελευταία σελίδα του 119ου φύλλου της Άλφα με τίτλο «Αναρχισμός και Δημιουργία Εναλλακτικών Κοινωνικών Οργανώσεων» είναι κρίμα να περνάει έτσι, απαρατήρητο, ασχολίαστο, δίχως να του δοθεί καμία ιδιαίτερη σημασία. Και αυτό γιατί πιστεύουμε πως εισάγει ζητήματα που ποτέ έως τώρα δεν τέθηκαν διατυπωμένα με οργανωμένο τρόπο στο χώρο της αναρχικής θεωρίας και πρακτικής (ή καλύτερα στο χώρο της πρακτικής θεωρίας) στην Ελλάδα. Κι έτσι πήραμε την απόφαση να γράψουμε κάτι άλλο, το οποίο να βασίζεται σε σημεία αυτού του κειμένου μέσα από τη σύνδεσή τους με την πραγματικότητα που βιώνουμε.

«Μόνο με μια διαδικασία άμεσης δράσης και δημιουργίας εναλλακτικών οργανωτικών μορφών που αναφέρονται στην καθημερινή μας ζωή μπορούμε να επαναστατικοποιήσουμε και να αλλάξουμε τόσο τους εαυτούς μας όσο και την κοινωνία»

Δυστυχώς, ο αναρχικός χώρος στην Ελλάδα, στα 25 χρόνια της νεότερης ύπαρξής του, δεν κατάφερε ποτέ να αναπτύξει έναν λόγο και μία πρακτική που να ξεφεύγει από το δίπτυχο της άμεσης δράσης ενάντια στην κρατική καταστολή και της αλληλεγγύης στους εκάστοτε πολιτικούς κρατούμενους. Δεν κατάφερε να αναπτύξει ουσιαστικά τίποτα περισσότερο από μια απόπειρα βίαιου αντικρατικού πολέμου, πετώντας στα άχρηστα όλα τα προταγματικά στοιχεία της αναρχικής θεωρίας και «παράδοσης». Δεν μπόρεσε ως εκ τούτου παρά να γενικολογεί και να κάνει συνεχώς πράγματα δίχως συγκεκριμένο σκεπτικό. Έτσι, για τόσα χρόνια δινόταν η ευκαιρία στη (φιλοκοινοβουλευτική) αριστερά να πατάει πάνω στην έλλειψη προτάσεων απ' την πλευρά των αναρχικών και να παίζει το παιχνίδι του «απτού» διεκδικητικού αγώνα. Αυτή η εποχή του παιχνιδιού της αιτηματολογίας όμως πέρασε, αφού ο καπιταλισμός δεν χρειάζεται πλέον τα προσωπεία του «κοινωνικού κράτους» για να επιβάλλει τις νέες συνθήκες της «ελεύθερης» αγοράς του. Κι αν κάποιοι έμειναν ξεκρέμαστοι τώρα, είναι οι οργανώσεις και τα κόμματα της αριστεράς που αναμετρούσαν τα πάντα στον έλεγχο ενός τεράστιου κρατικού μηχανισμού. Τώρα ήρθε η ιστορική ευκαιρία για τους αναρχικούς να βάλουν το ζήτημα «Υποταγή στις νέες συνθήκες ή Επανάσταση», προτάσσοντας εναλλακτικές μορφές κοινωνικής οργάνωσης.

Για να γίνουμε περισσότερο κατανοητοί σε ό,τι παραπάνω γράψαμε, θα πάρουμε ένα συγκεκριμένο παράδειγμα, αυτό των αγροτικών κινητοποιήσεων των τελευταίων χρόνων. Στην περίπτωση αυτή μπορούμε να ξεχωρίσουμε ξεκάθαρα το πώς η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας επηρεάζει τις παραγωγικές δυνάμεις οποιασδήποτε χώρας, την αδυναμία του λόγου των αριστερών παρατάξεων καθώς και την ανυπαρξία ενός άλλου λόγου, ενός αντιλόγου που θα ξεφεύγει από όλες τις κρατιστικές αντιλήψεις του παλιού κόσμου, προτάσσοντας συγκεκριμένες μορφές ελευθεριακής οργάνωσης στους εκάστοτε αγωνιζόμενους.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δώσει την εντολή στην ελληνική κυβέρνηση να μειωθεί ο αγροτικός πληθυσμός από το 23% του συνολικού πληθυσμού που ανέρχεται σήμερα στο 7%. Κι αυτό γιατί οι ευρωπαίοι επιχειρηματίες μπορούν να προμηθεύονται πλέον αγροτικά προϊόντα από άλλες χώρες σε πολύ χαμηλότερες τιμές. Μεγάλο πρόβλημα δεν παρουσιάζεται μόνο με τους βαμβακοπαραγωγούς του θεσσαλικού κάμπου αλλά με όλους ουσιαστικά τους αγρότες. Έτσι, ενώ το ελληνικό κράτος πριν από ορισμένες δεκαετίες διέσπασε την οικονομική αυτάρκεια των κοινοτήτων της υπαίθρου επιβάλλοντας μία έως

★ Όπως γράφτηκε και στο φύλλο 119 κυκλοφόρησε με πρωτοβουλία συντρόφων και συντροφισσών από τη Θεσσαλονίκη 90λεπτη κασέτα με ηχητικά ντοκουμέντα από ομιλίες του μπαρμπα-Γιάννη Ταμτάκου. Περιέχει αναφορές στην ιστορία του εργατικού κινήματος, στον Άγι Στίνα, το Δημοσθένη Βουρσούκη, την ιστορία της αναρχίας στην Ελλάδα κ.α.

Προς το παρόν, διατίθεται από το αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο «Ναυτίλος» και την κατάληψη Βαρβάρα στη Θεσσαλονίκη. Επίσης διατίθεται με αντικαταβολή από το Άλφα τηλεφωνώντας Κυριακή και Πέμπτη 9 με 10 μ.μ. στο καινούριο μας τηλέφωνο (01) 3843950.

• Τα νέα γραφεία της ΑΛΦΑ βρίσκονται στην οδό Σολωμού 17-19 στα Εξάρχεια και είναι ανοικτά κάθε Πέμπτη και Κυριακή 8-10 μ.μ.

• Το νέο τηλέφωνο και fax για επικοινωνία είναι το 3843950.

Κυκλοφόρησαν

★ Η άτακτη τετρασέλιδη περιοδική έκδοση **YA BASTA!** της ομώνυμης *Ομάδας Αλληλεγγύης και Αντιπληροφόρησης* με ντοκουμέντα του EZLN, καθώς και με πληροφορίες σχετικά με το Καραβάνι Αλληλεγγύης στο Μεξικό (14/2/1998). Μοιράζεται δωρεάν. Τηλέφωνα επικοινωνίας: 3813928, 3836058.

★ Η μπροσούρα **"Αναρχισμός και Προλεταριακή Κουλτούρα"** του Eduardo Colombo από τις εκδόσεις *Ελευθεριακή Κουλτούρα*. Αντιγράφουμε από το εκδοτικό σημείωμα:

"Το κείμενο (...) πρωτοπαρουσιάστηκε στην ελευθεριακή συνάντηση της Γκρενόμπλ το 1996 και στην παρούσα του, ολοκληρωμένη μορφή, δημοσιεύθηκε στην ιταλική αναρχική επιθεώρηση Rivista Anarchica (...) Πραγματεύεται τη σχέση της αναρχικής θεωρίας με τους προλεταριακούς αγώνες παίρνοντας ως παράδειγμα την Αργεντινή και είναι γραμμένο από τον Eduardo Colombo, ενεργό μέλος του κοινωνικού κινήματος, που σήμερα ζει εξόριστος στη Γαλλία, εργαζόμενος ως ψυχαναλυτής (...)"

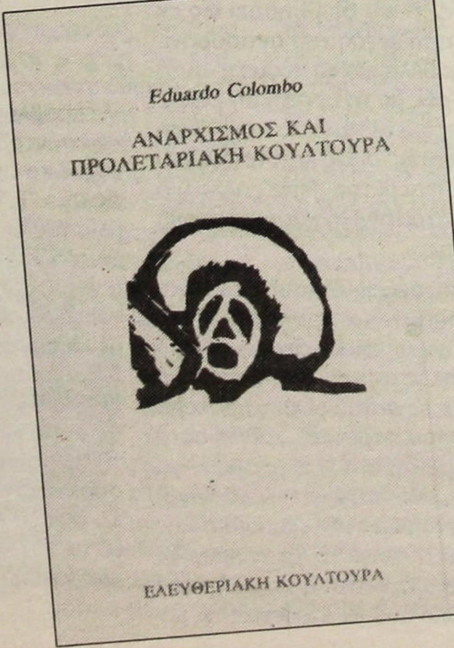

Η αναγκαιότητα προταγματικού λόγου και πρακτικών

τρεις περίπου καλλιέργειες σε κάθε περιοχή, εξυπηρετώντας τις επιταγές της «εθνικής οικονομίας», έρχεται τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση να επιδιώξει το ξεκλήρισμα των πολλών μικρομεσαίων αγροτών και τη συγκέντρωση των καλλιεργήσιμων εκτάσεων σε λίγους μεγαλογαιοκτήμονες. Για το λόγο αυτό κόβει τις επιδοτήσεις από τις οποίες εξαρτώνταν οι αγροτικοί συνεταιρισμοί. Έτσι λοιπόν «και η γεωργία εντάσσεται πλέον σε μια παγκόσμια αγορά, στην οποία η μόνη οδός επιβίωσης διέρχεται μέσα από την άνοδο του γενικού επιπέδου ανταγωνιστικότητας» (εφημερίδα Εξουσία 3/2/98).

Ας δούμε τώρα τι λένε οι αγροτοπατέρες, οι οποίοι -όπως και στην περίπτωση των άλλων παραγωγικών κοινωνικών ομάδων- πρόσκεινται στο ΚΚΕ (όχι ότι αν πρόσκειντο σε κάποια άλλη αριστερή παράταξη θα άλλαζε και κάτι). Για να μπορέσουν να είναι σε σύμπνοια με τους συναδέλφους τους που πρόσκεινται στη ΝΔ και μαζί να κάνουν το πολιτικάντικο παιχνίδι τους, διατηρούν μια αιτηματολογία η οποία ουσιαστικά επιδιώκει να συνεχιστεί η τακτική επιδότησης όλων των αγροτών από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν έχουμε κανένα λόγο να μη συμφωνήσουμε με τους νεοφιλελεύθερους του αστικού τύπου όταν γράφουν ότι «[οι εκπρόσωποι των αγροτών της Θεσσαλίας] φαίνεται να επιζητούν την επιστροφή στο παλιό και χρεοκοπημένο μοντέλο μιας αγροτικής οικονομίας που αναπαράγεται με προσόδους τις οποίες εξασφαλίζει είτε από κοινοτικές επιδοτήσεις, είτε από χορηγήσεις του κρατικού προϋπολογισμού. Είναι προφανές σε όλους τους σκεπτόμενους ανθρώπους ότι αυτές οι πρόσοδοι τελείωσαν οριστικά» (εφημερίδα Εξουσία 3/2/98). Ούτε έχουμε κανένα λόγο να μην πιστέψουμε τον Τζουμάκα, όταν λέει ότι δεν έχει λεφτά για τους αγρότες. Άλλωστε αποσαφήνισε τα πράγματα δηλώνοντας πριν από ένα χρόνο στην Καρδίτσα ότι οι αγρότες με εκτάσεις γης μικρότερες των σαράντα στρεμμάτων «πρέπει να φύγουν». Ασφαλώς και δεν έχει λεφτά για τους αγρότες, γιατί δεν χρειάζεται πλέον τους κρατικοδίαιτους συνεταιρισμούς. Αντίθετα χρειάζονται γεμάτα κρατικά ταμεία για να φτάσει η Ελλάδα τα όρια ένταξης στην ΟΝΕ (οικονομική και νομισματική ένωση) και για «έργα» που θα αποφέρουν στο μέλλον τεράστια κέρδη σε πολυεθνικές και μεγαλοεπιχειρηματίες (π.χ. Ολυμπιάδα, Αεροδρόμιο Σπάτων κ.α.).

Ο τρόπος διαφυγής που προτείνει το ΚΚΕ και άλλες αριστερές οργανώσεις από αυτό το αδιέξοδο είναι να βγει η Ελλάδα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Φτάνει δηλαδή να μιλάει -στην εποχή που η οικονομία έχει παγκοσμιοποιηθεί και οι «εθνικές οικονομίες» αποτελούν τομείς εκτέλεσης των αποφάσεων υπερεθνικών πολιτικοοικονομικών μπλοκ- για «ανεξάρτητη εθνική οικονομία»!

Η γελοιότητα μιας Αριστεράς που αρνείται να παραδεχτεί το τέλος της αιτηματολογίας, γιατί θα μείνει χωρίς ρόλο, πραγματικά δεν έχει όρια: «δικαίωμα στη δουλειά», «δουλειά για όλους», «δημόσια (δηλαδή κρατική) δωρεάν παιδεία» και ο κατάλογος των συνθημάτων που πάνε στον βρόντο δεν τελειώνει.

Και αυτό γιατί σήμερα το μοντέλο του Κοινωνικού Κράτους έχει καταρρεύσει. Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει πολύ. Η ένταξη των χωρών του Τρίτου Κόσμου στο καπιταλιστικό σύστημα ως ενεργών παραγωγικών κομματιών του αυξάνει τον ανταγωνισμό, καθώς στις περιοχές αυτές υπάρχει αφθονία φτηνών εργατικών χεριών. Οι υπόλοιπες «αναπτυγμένες» καπιταλιστικές χώρες καλούνται να προσαρμοστούν στο μοντέλο της Ταϊλάνδης, ή της Ταϊβάν, αφού μάλιστα δεν μπορούν να θέσουν όρια και περιορισμούς στις μετακινήσεις των επενδύσεων προς τις χώρες αυτές. Από την άλλη πλευρά, ο καπιταλισμός δεν χρειάζεται πλέον τις παροχές προκειμένου να αυξάνεται η κατανάλωση αγαθών και υπηρεσιών. Οι τεχνικές ελέγχου (π.χ. διαφήμιση) που έχουν ήδη αναπτυχθεί αναλαμβάνουν να εκπληρώσουν την αποστολή αυτή με αξιοσημείωτη επιτυχία. Χαρακτηριστική η πραγματική περίπτωση εργάτη κήπων με παιδί, ο οποίος πληρώνει ενοίκιο και παίρνει μισθό 160.000 δρχ., αλλά βάζει γραμμάτια για Alpha Romeo.

Στη συγκεκριμένη λοιπόν συγκυρία καμία απόπειρα άσκησης «κοινωνικής πολιτικής» από καπιταλιστικό κράτος δεν είναι δυνατή. Κάτι τέτοιο θα ήταν αντίθετο με τον ίδιο τον χαρακτήρα του συστήματος, στο βαθμό που δεν θα εξυπηρετούσε τον βασικό του σκοπό, τη συσσώρευση κερδών για τις ελίτ.

Όμως πάνω σε όλα αυτά τα ζητήματα τι έχουν να προτείνουν οι αναρχικοί; Εκτός από την αυτοοργάνωση των αντιστάσεων και τη δυναμική αντιπαράθεση με τους μπάτσους (πράγματα ασφαλώς θεμελιωδώς σημαντικά), τι άλλο έχουν να προτείνουν σε όλους αυτούς που βγαίνουν στους δρόμους με τρακτέρ; Απολύτως τίποτα άλλο. Κι αυτό γιατί ποτέ δεν έθεσαν στις ίδιες τους τις ομάδες ζητήματα ελευθεριακής κοινωνικο-οικονομικής οργάνωσης.

«Όσο περισσότερο θέτουμε σε πρακτική εφαρμογή τις αρχές του ελευθεριακού κομμουνισμού στις οργανώσεις μας, τόσο πιο έμπειροι και προετοιμασμένοι θα είμαστε όταν θα έρθει η ώρα της γενικευμένης εφαρμογής τους».

Ποτέ οι αναρχικοί στην Ελλάδα δεν διερεύνησαν τρόπους μέσα από τους οποίους θα μπορούσαν να εντάξουν στην κοινωνική τους δράση τα ζητήματα της οικονομικής τους επιβίωσης και της συλλογικής λήψης αποφάσεων σε όλες τις σφαίρες της ζωής τους. Ποτέ δεν έψαξαν να βρουν τρόπους για να μην κομματιάζεται η μέρα τους σε ένα πρωινό θυσιασμένο στη μισθωτή σκλαβιά και σ' ένα απόγευμα συζητήσεων ή άλλων εκδηλώσεων που ασκούν κριτική στην καθημερινή μιζέρια, αλλά να αποτελεί μια συνολική πρόταση οργάνωσης της κοινωνικο-οικονομικής ζωής. Για τον λόγο αυτό άλλωστε πολλοί «πήγαν σπίτι τους» είτε επειδή υπερίσχυσε η καθημερινότητα πάνω στην εγκεφαλική κριτική της, είτε επειδή αδυνατούσαν να δουν κάποια σύνδεση μεταξύ της καθημερινότητας αυτής και των ιδεών τους.

Τέτοιες προτάσεις οργάνωσης αποτελούν και οι κοινοτικές ενώσεις που αναφέρονται στο κείμενο «Αναρχισμός και Δημιουργία Εναλλακτικών Κοινωνικών Οργανώσεων» και οι οποίες «οργανώνοντας τις δικές τους μορφές άμεσης δράσης μπορούν να πλήξουν το κράτος, δημιουργώντας παράλληλα μια αυτοδιαχειριζόμενη υποδομή κοοπερατίβων που θα αντικαθιστά τις παροχές του κράτους ή των καπιταλιστικών εταιριών.... Ενώσεις τέτοιου είδους μπορούν να συγκροτήσουν μια μουτουαλιστική τράπεζα ή μια ένωση πιστώσεων συνδεδεμένες με αυτές που θα επιτρέψουν τη συγκέντρωση ποσών για τη δημιουργία αυτοδιαχειριζόμενων κοοπερατίβων κοινωνικών υπηρεσιών και κοινωνικών κέντρων.

«Ο ελευθεριακός κομμουνισμός δεν έχει ανάγκη να εφεύρει τεχνητούς κοινωνικούς σχηματισμούς. Η νέα κοινωνία θα προκύψει φυσικά μέσα «από το καβούκι της παλιάς». Τα στοιχεία της μελλοντικής κοινωνίας υπάρχουν ήδη μέσα στην υπάρχουσα (...) Οι όροι ελευθεριακός και κομμουνισμός ορίζουν δύο αδιαχώριστες αντιλήψεις, αναγκαίες και απαραίτητες προϋποθέσεις της ελεύθερης κοινωνίας: τη συλλογικότητα και την ατομική ελευθερία».

Ας υποθέσουμε ότι στην Ελλάδα είχαν αναπτυχθεί εγχειρήματα κοοπερατιβισμού (ή αλλιώς ελευθεριακού συνεργατισμού) που να σχετίζονται με τη γεωργική και κτηνοτροφική παραγωγή. Στην περίπτωση αυτή ο ελευθεριακός λόγος θα είχε πολλά (δοκιμασμένα) πράγματα να προτείνει στους αγανακτισμένους αγρότες, εφόσον θα εκφραζόταν ο ίδιος από κάποιους αγρότες διαφορετικά οργανωμένους. Θα είχε να τους προτείνει την ισότιμη συνεργασία, την άρνηση ή έστω παραμερισμό της ατομικής ιδιοκτησίας τη συλλογική καλλιέργεια, την επιδίωξη της μερικής κοινοτικής αυτάρκειας, τη συλλογική λήψη αποφάσεων μέσα από τις γενικές συνελεύσεις, την ανταλλαγή των προϊόντων με άλλες κοοπερατίβες και τόσα άλλα πράγματα. Θα υπήρχε δηλαδή διαμορφωμένος ένας προταγματικός ελευθεριακός λόγος που ίσως να έβγαζε από το τέλμα και το αδιέξοδο τη συνεταιριστική ιδέα και κάποιους ανθρώπους, απεγκλωβίζοντάς τους από κρατιστικές λογικές και καπιταλιστικές οικονομικές σχέσεις. Άλλωστε, σύμφωνα με νομοσχέδιο που προωθεί το ίδιο το κράτος... «εγκαταλείπεται οριστικά ο κοινωνικός ρόλος των συνεταιρισμών και τα επιχειρηματικά κριτήρια θα είναι τα μόνα που θα παίζουν ρόλο στη συγκρότηση και τη δράση αυτών των οργαννώσεων» (εφημερίδα Καθημερινή 10/2/98).

Κι όλα αυτά μέσα από την ανεύρεση και προβολή των στοιχείων εκείνων της κοινοτικής παράδοσης της ελλαδικής υπαίθρου που σαρώθηκαν από την επιβολή της καπιταλιστικής εθνικής οικονομίας. Ας μην ξεχνάμε τη μερική αυτάρκεια που είχαν οι κοινότητες του θεσσαλικού κάμπου, αλλά κι εκείνες τις πιο άγονες περιοχές των Αγράφων μέχρι και πριν από δύο-τρεις δεκαετίες (τους έλειπε μόνο το λάδι και το πετρέλαιο). Μια μερική αυτάρκεια που σήμερα μπορεί να επιτευχθεί με πολύ λιγότερο μόχθο, χάρη στην τεχνολογική εξέλιξη.

Για να μην πεταχτούμε κι εμείς λοιπόν στο περιθώριο της ιστορίας δύο συνδεόμενες κατευθύνσεις πρέπει να χαράξουμε:

α) από τη μία, την άμεση και βίαιη σύγκρουση με τις λογικές και τις δυνάμεις που είτε θέλουν να κάνουν την καθημερινότητά μας περισσότερο εφιαλτική και αγωνιώδη στο μέλλον, είτε προσπαθούν να συντηρήσουν την ξεπερασμένη σαπίλα του έθνους-κράτους παρεμβαίνοντας σε όλα τα κοινωνικά επίπεδα και

β) από την άλλη «οικοδομώντας ορατά παραδείγματα της «αναρχίας στην πράξη» μπορούμε να αποδείξουμε πως οι ιδέες μας είναι πρακτικά εφαρμόσιμες και να πείσουμε τον κόσμο μέσα από θετικά παραδείγματα».

Δε μας μένει, ουσιαστικά, παρά ή να υποταχθούμε σ' αυτό το βάρβαρο πολιτισμό τους ή να δημιουργήσουμε έναν άλλο, πολέμιο του σε όλα και για όλα.

Ν.Γ., Κ.Φ. Αθήνα

<u>Υποσημείωση</u>: όλες οι παραπομπές που δεν αναγράφεται η προέλευσή τους αποτελούν αποσπάσματα από το κείμενο «Αναρχισμός και Δημιουργία Εναλλακτικών Κοινωνικών Οργανώσεων».

Πρόσφυγες στη Ρωσία

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, σήμερα στη Ρωσία υπάρχουν περίπου 1.3 εκατομμύρια πρόσφυγες και εκτοπισμένοι εξαιτίας της κατάρρευσης της Σοβιετικής Ένωσης. Στην πραγματικότητα, ο αριθμός τους φτάνει τα πέντε εκατομμύρια, παραδέχεται ο επικεφαλής της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Μετανάστευσης.

Μόνο μια μειοψηφία των προσφύγων δηλώνεται στις υπηρεσίες μετανάστευσης. Οι περισσότεροι προτιμούν να μετεγκατασταθούν μόνοι τους, χωρίς να ζητήσουν κρατική βοήθεια.

Με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, γύρω στα εννέα εκατομμύρια άνθρωποι αναγκάστηκαν να αφήσουν τα σπίτια τους, για να βρεθούν σε πολλές περιπτώσεις σε νέα κράτη, σύμφωνα με εκτιμήσεις της Ύπατης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες (UNHCR). Απ' αυτούς τα τέσσερα εκατομμύρια κατάφεραν να βρουν ένα νέο τόπο εγκατάστασης. Οι λόγοι αυτής της μαζικής μετακίνησης πληθυσμών ήταν διάφοροι, από ένοπλες συγκρούσεις και παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων μειονοτήτων μέχρι περιβαλλοντικά προβλήματα, ανεργία ή την αναζήτηση κάποιας μακρινής πατρίδας.

Στην ετήσια αναφορά της UNHCR για τους πρόσφυγες στον κόσμο το 1997 - 98, γίνεται ιδιαίτερη μνεία στη μετανάστευση εξαιτίας περιβαλλοντικών καταστροφών, κυρίως στην κεντρική Ασία. Για παράδειγμα, από το 1992, εκατό χιλιάδες άνθρωποι έχουν εγκαταλείψει την περιοχή της Θάλασσας Αράλ (στο Καζακστάν και Ουζμπεκιστάν) γιατί το περιβάλλον εκεί καθιστά τη διαβίωση ανθρώπων αδύνατη. Ακόμη 160.000 άτομα προσπαθούν να εγκαταλείψουν την περιοχή Semipalatinsk του Καζακστάν, που ήταν το κυριότερο πεδίο πυρηνικών δοκιμών της Σοβιετικής Ένωσης.

Στο Κιργκιζτάν, κατολισθήσεις ανάγκασαν 26.000 ανθρώπους να μεταναστεύσουν, ενώ η μολυσμένη ατμόσφαιρα, γη και νερό έδιωξαν χιλιάδες από τη λίμνη Balkash του Καζακστάν και την πεδιάδα Fergana του Ουζμπεκιστάν.

Πέρσι, 581.000 μετανάστες έφτασαν στη Ρωσία, από τους οποίους 145.000 από το Καζακστάν. Εξαιτίας της έλλειψης διακρατικής συμφωνίας, οι τελευταίοι πολλές φορές αναγκάζονται να αφήσουν πίσω τους τις περιουσίες τους. Ο αριθμός τους, πάντως, έχει αρχίσει να μειώνεται κάθε χρόνο. Σύμφωνα με την Υπηρεσία Μετανάστευσης, οι περισσότεροι μεταναστεύουν για οικονομικούς λόγους, αν και φαίνεται να παίζει ρόλο και το κλείσιμο των ρωσόφωνων σχολείων στα κράτη με ισλαμική πλειοψηφία. Οι εμφύλιες συγκρούσεις επίσης διώχνουν τον κόσμο από τα σπίτια τους. Τουλάχιστον 380.000 μετανάστευσαν από το Τατζικιστάν στη Ρωσία από το 1992, όταν ξεκίνησε εκεί εμφύλιος πόλεμος. Άλλοι 600.000 έφυγαν από την Τσετσενία. Υπολογίζεται ότι υπάρχουν ακόμη γύρω στους 45 - 50.000 ρώσοι στη χώρα.

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία της Σοβιετικής Ένωσης του 1989, περίπου 30 εκατομμύρια ρωσόφωνοι ζούσαν έξω από τη Ρωσία. Απ' αυτούς τα 25 εκατομμύρια ήταν ρωσικής καταγωγής. Πολλοί βρέθηκαν περικυκλωμένοι από εχθρικά διακείμενες πλειοψηφίες μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης. Αντίστοιχα, άλλες μεγάλες εθνικές μειοψηφίες, όπως ουκρανοί, ζουν στη Ρωσία.

Στα επίσημα στατιστικά στοιχεία, γίνεται διαφοροποίηση ανάμεσα στους πρόσφυγες διάφορων εθνοτήτων και τους ρωσικής καταγωγής. Οι τελευταίοι αποτελούν το 90 % των επίσημων προσφύγων. Συνήθως έχουν να αντιμετωπίσουν την εχθρότητα των άλλων εθνοτήτων, που θεωρούν τους ρώσους γενικά υπεύθυνους για την καταπίεση που υπέστησαν κατά τη διάρκεια της ύπαρξης της Σοβιετικής Ένωσης.

Αν και το κύμα των προσφύγων μειώνεται, η μαστιζόμενη από οικονομικά προβλήματα Ρωσία δεν είναι σε θέση να τους βοηθήσει αποτελεσματικά. Η UNHCR και ο Διεθνής οργανισμός για τη Μετανάστευση (IMO), έχουν απευθύνει εκκλήσεις για τη δημιουργία προγραμμάτων υποστήριξης των μεταναστών, τα αποτελέσματα ως τώρα, όμως, είναι μάλλον φτωχά.

Έρευνα για τη σφαγή στην πόλη του Μεξικού το 1968

Ο πρώην πρόεδρος του Μεξικού, Luis Echeverria, αποφάσισε να εγκαταλείψει την κυβερνητική εκδοχή σχετικά με τη σφαγή στην πλατεία Tlatelolco της πόλης του Μεξικού. Περισσότεροι από τριακόσιοι διαδηλωτές έπεσαν νεκροί από τις σφαίρες των στρατιωτών, το 1968, λίγο πριν την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων στην πόλη.

Σε συνέντευξή του σε ερευνητές και δημοσιογράφους την περασμένη Τρίτη, αρνήθηκε ότι διέταξε αυτός τον κυβερνητικό στρατό να ανοίξει πυρ κατά των διαδηλωτών, αλλά επίσης κατέρριψε την επίσημη εκδοχή, ότι δηλαδή υπεύθυνοι για τη σφαγή ήταν οπλισμένοι φοιτητές. "Αυτά τα παιδία δεν ήταν προβοκάτορες", είπε κατά τη διάρκεια της συνέντευξης. "Στην πλειοψηφία τους ήταν γιοι και κόρες εργατών, αγροτών και άνεργων".

Ο Echeverria, που ήταν τότε υπουργός Εσωτερικών και άμεσος πολιτικός προϊστάμενος της αστυνομίας και υπεύθυνος για τη "δημόσια ασφάλεια", κατηγόρησε τον τότε πρόεδρο Gustavo Diaz Ordaz, ότι έδωσε τη διαταγή στο στρατό να επιτεθεί. "Υπήρχε ιεραρχία. Ο στρατός είναι υποχρεωμένος να υπακούει μόνο σε έναν άνθρωπο", δήλωσε χαρακτηριστικά.

Στις 2 Οκτωβρίου του 1968, παραμονή της έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων στην πόλη του Μεξικού, εκατοντάδες φοιτητές συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Tlatelolco, ζητώντας περισσότερη δημοκρατία στη χώρα. Τα γεγονότα που ακολούθησαν έχουν παραμείνει στο σκοτάδι μέχρι σήμερα. Σύμφωνα με την κυβερνητική εκδοχή, δια στόματος του τότε προέδρου Diaz Ordiaz, τα φονικά πυρά προήλθαν από ομάδες φοιτητών οπλισμένων με πολυβόλα, που βρίσκονταν στις στέγες πολυκατοικιών γύρω από την πλατεία. Ο επίσημος αριθμός των νεκρών είναι 30 άτομα.

Αυτόπτες μάρτυρες και ερευνητές βεβαιώνουν ότι στρατιώτες και αστυνομικοί με στολές ή πολιτικά περικύκλωσαν τους διαδηλωτές και άρχισαν να πυροβολούν. Οι νεκροί υπολογίζονται σε περίπου 300 ανθρώπους. Ο ιστορικός Lorenzo Meyer παρομοιάζει τη σφαγή με αυτή στην πλατεία Τιεν Αν Μεν το 1989. "Ήταν μια παρανοϊκή αντίδραση των γραφειοκρατών που ένιωσαν ότι η εξουσία τους απειλούνταν από το φοιτητικό κίνημα".

Πέρσι, μετά από πρωτοβουλία βουλευτών της αντιπολίτευσης, ξεκίνησε νέα έρευνα σχετικά με τις συνθήκες που οδήγησαν στη σφαγή του 1968. Ο Echeverria, 76 χρονών σήμερα, έχει θεωρηθεί ως κύριος εμπνευστής και υπεύθυνος της αιματοχυσίας. Ήταν τότε ο δεύτερος στην κυβερνητική ιεραρχία, προϊστάμενος της αστυνομίας, και το 1970 επιλέχθηκε ως διάδοχος του Diaz Ordaz στην προεδρία, γεγονός που θεωρήθηκε από πολλούς ως ανταμοιβή του για την καταστολή του φοιτητικού κινήματος. Κατά τη διάρκεια της προεδρίας του, 148 αριστεροί "εξαφανίστηκαν". Παραιτήθηκε το 1976, μέσα σε κλίμα κατηγοριών για διαφθορά και με την οικονομία σε κακή κατάσταση.

Το 1978, σε συνέντευξη σε περιοδικό, υποστήριξε την επίσημη εκδοχή για τη σφαγή στο Tlatelolco. Από τότε δεν είχε αναφερθεί ξανά σε αυτήν, μέχρι την περασμένη Τρίτη, όταν μίλησε στους ερευνητές της κοινοβουλευτικής επιτροπής. Κάλεσε επίσης στο σπίτι του, όπου έγινε η συνέντευξη, δημοσιογράφους και μερικές μητέρες θυμάτων που διαμαρτύρονταν απ' έξω. Αντιπολιτευόμενοι βουλευτές τον κατηγόρησαν ότι μετέτρεψε την έρευνα σε πολιτική φάρσα και αποχώρησαν.

Τα επίσημα αρχεία πρόκειται να δοθούν στη δημοσιότητα με την πάροδο τριάντα χρόνων, δηλαδή τον Οκτώβριο. Όμως, πιθανότατα δεν θα υπάρχουν πολλά χρήσιμα στοιχεία, καθώς οι απερχόμενοι πρόεδροι έχουν δικαίωμα να παίρνουν μαζί τους τα αρχεία τους όταν αποχωρούν, και οι διατάξεις για τον αποχαρακτηρισμό απόρρητων εγγράφων δεν ισχύουν γι' αυτούς.

Φως για τον Μόρντεκαϊ Βανούνου;

Δικηγόροι που ενεργούν για λογαριασμό του Μόρντεκάι Βανούνου, ισραηλινού επιστήμονα που βρίσκεται εδώ και σχεδόν δώδεκα χρόνια φυλακισμένος σε απομόνωση επειδή αποκάλυψε έρευνες για κατασκευή ατομικών όπλων, πρόκειται να κάνουν αίτηση για υπό όρους αποφυλάκισή του τον Απρίλιο. Οι ελπίδες για θετική εξέλιξη στην υπόθεση του αναζωπυρώθηκαν μετά από ανεπίσημες ενδείξεις ότι η κυβέρνηση του Ισραήλ σκοπεύει να μαλακώσει τη στάση της απέναντί του. Πιθανολογείται πως σύντομα θα μεταφερθεί από το κελί 2 Χ 2 της φυλακής ύψιστης ασφάλειας Ashkelon, όπου κρατείται. Η διανοητική του κατάσταση λέγεται ότι παρουσιάζει προβλήματα εξαιτίας της συνεχούς απομόνωσης.

Ο 46χρονος Βανούνου θα έχει δικαίωμα να κάνει αίτηση για υπό όρους αποφυλάκιση στις 21 Απριλίου, όταν θα έχει συμπληρώσει τα δύο τρίτα της ποινής των 18 χρόνων που του επιβλήθηκαν για έσχατη προδοσία. "Έχει δικαίωμα να κάνει αίτηση όπως κάθε άλλος κρατούμενος", δήλωσε ο δικηγόρος Ronit Robinson. "Τώρα που το υπουργείο Άμυνας αποφάσισε ότι δεν αποτελεί πια κίνδυνο και δεν υπάρχει λόγος να κρατείται σε απομόνωση, γιατί να του αρνηθούν την αποφυλάκιση;".

Ο Βανούνου είναι ο φυλακισμένος που βρίσκεται εδώ και περισσότερο χρόνο σε απόλυτη απομόνωση. Κατά τα πρώτα χρόνια της φυλάκισής του, τα φώτα στο κελί του ήταν ανοιχτά σε 24ωρη βάση και δεν είχε καμία ανθρώπινη επαφή, ούτε καν με τους φρουρούς. Πιο πρόσφατα, σε παρουσία του σε δικαστήριο, τον πήγαν με κουκούλα και φίμωτρο ώστε να μην μπορεί να μιλήσει. Η επίσημη αιτιολογία αυτής της απάνθρωπης συμπεριφοράς ήταν να μην αποκαλύψει απόρρητες πληροφορίες σχετικά με τον πυρηνικό αντιδραστήρα στη Dimona, όπου εργαζόταν. Οι συγγενείς και συμπαραστάτες του καταγγέλλουν ότι το πραγματικό κίνητρο των αρχών είναι η εκδίκηση πάνω στον επιστήμονα που αποκάλυψε στους Sunday Times πως το Ισραήλ έκανε έρευνες για την κατασκευή πυρηνικών όπλων. Άλλωστε, μετά από τόσα χρόνια, οι πληροφορίες που γνωρίζει είναι σίγουρα πολύ ξεπερασμένες. Αποτέλεσμα της πολύχρονης απομόνωσης είναι ότι ο Βανούνου έχει εμφανίσει συμπτώματα παράνοιας.

Εικάζεται πως η αλλαγή στάσης της ισραηλινής κυβέρνησης σχετίζεται με τις διαπραγματεύσεις για την απελευθέρωση για λόγους υγείας του Jonathan Pollard, που έχει καταδικαστεί σε ισόβια στις Η.Π.Α. για κατασκοπεία. Οι αμερικάνοι έχουν προβάλλει σαν επιχείρημα ενάντια στο αίτημα των ισραηλινών τις συνθήκες κράτησης του Βανούνου.

Ο Μόρντεκαϊ Βανούνου απήχθη από τις ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες τον Σεπτέμβριο του 1986, στην Ιταλία, και μεταφέρθηκε μυστικά στο Ισραήλ. Προηγουμένως, είχε αποκαλύψει στους Sunday Times στοιχεία σχετικά με τον ερευνητικό πυρηνικό αντιδραστήρα στη Dimona, όπου είχε εργαστεί για οκτώ χρόνια, τα οποία έδειχναν πως το Ισραήλ ήθελε να κατασκευάσει ατομικά όπλα. Οι ισραηλινές αρχές παραδέχτηκαν ότι τον κρατούσαν ενάμιση μήνα αργότερα. Η δίκη και καταδίκη του έγινε κάτω από απόλυτη μυστικότητα.

Καταστολή αντιφρονούντων από την Ο.Α.Π.

Στις 19 Ιανουαρίου, δύο μέλη της Χαμάς καταδικάστηκαν από την Παλαιστινιακή Διοίκηση με συνοπτικές διαδικασίες για οργάνωση γιάφκας όπου κατασκευάζονταν βόμβες. Οι Nasser Abu al-Rus και Jasser Salameh πέρασαν από δίκη στο Δικαστήριο Κρατικής Ασφάλειας στην Ιεριχώ, λίγες μέρες μετά τη σύλληψή τους. Τα μέλη του δικαστηρίου ήταν όλοι στρατιωτικοί. Η διαδικασία κράτησε μόλις μισή ώρα και έγινε κεκλεισμένων των θυρών. Την υπεράσπιση των κατηγορούμενων ανέλαβε στρατιωτικός δικηγόρος ορισμένος από το δικαστήριο, παρά το γεγονός ότι κάποιοι δικηγόροι είχαν προσφερθεί να τους υπερασπίσουν. Σε αυτούς δεν επιτράπηκε καν η είσοδος στο δικαστήριο, παρά μόνο για να ακούσουν την απόφαση: καταδίκη σε 15 χρόνια καταναγκαστικά έργα. Η Διεθνής Αμνηστία κατήγγειλε την συνοπτική δίκη και καταδίκη των δύο, λέγοντας πως "αυτές οι παραβιάσεις υπονομεύουν το δικαστικό σύστημα και αποτελούν άρνηση απονομής δικαιοσύνης".

Περισσότερα από 150 άτομα κρατούνται από τις παλαιστινιακές αρχές ως μέλη εξτρεμιστικών ισλαμιστικών οργανώσεων, χωρίς να περνούν από δίκη. Κάποιοι από αυτούς κρατούνται για περισσότερο από ένα χρόνο, ενώ ακόμη και εντολές του γενικού Εισαγγελέα του Παλαιστινιακού Ανώτατου Δικαστηρίου να απελευθερωθούν συγκεκριμένοι κρατούμενοι, επειδή δεν τους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες ούτε υπάρχουν στοιχεία εναντίον τους, έχουν αγνοηθεί. Χαρακτηριστικά, σε μια τέτοια περίπτωση, το Ανώτατο Δικαστήριο διέταξε την άμεση απελευθέρωση του Shikh Mahmud Musleh, μέλους της Χαμάς. Οι αστυνομικοί τον πήγαν μια σύντομη βόλτα έξω από τη φυλακή και μετά τον γύρισαν πίσω, ανακοινώνοντάς του ότι τον ξανασυνέλαβαν.

Η Ο.Α.Π., με αυτές τις πρακτικές εξυπηρετεί δύο σκοπούς: από τη μία κρατάει υπό έλεγχο τους πολιτικούς της αντιπάλους και από την άλλη δείχνει πνεύμα συνεργασίας με το Ισραήλ, που πιέζει για αυστηρή αντιμετώπιση των "τρομοκρατών" στην υποτιθέμενη ελεύθερη ζώνη. Και το Ισραήλ, άλλωστε κρατάει περισσότερους από 300 παλαιστίνιους φυλακισμένους χωρίς να τους απαγγέλλει κατηγορίες. Ο σεβασμός για τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι ανάλογος κι από τις δύο συνεργαζόμενες πλευρές.

ROBERT OWEN:

Ο σοσιαλισμός της ουτοπίας

Στις 13 Φλεβάρη του 1834 ο Robert Owen(1771-1858) ίδρυσε τον "Μεγάλο Πανεθνικό Σύνδεσμο Επαγγελματιών", την πρώτη προσπάθεια εργατικής ένωσης με σοσιαλιστικό προσανατολισμό. Ο Owen είναι επίσης μια από τις πιο σημαντικές μορφές του λεγόμενου ουτοπικού σοσιαλισμού και θεωρείται βασικός συντελεστής για τη δημιουργία του σοσιαλιστικού κινήματος στην Αγγλία. Ο Owen οραματιζόταν την "ορθολογιστική κοινωνία", μια ελεύθερη ομοσπονδία από αυτοδιοικούμενες κοινότητες, ο αριθμός των κατοίκων της καθεμιάς απ' τις οποίες δεν θα ξεπερνούσε τους 3.000. Ο Owen πίστευε πως βασικός παράγοντας για τα δεινά της κοινωνίας ήταν η έλειψη παιδείας, η οποία καταδίκαζε την ανθρωπότητα να ζει κάτω από τα δεινά του καπιταλισμού. Αυτές του τις θέσεις ανέπτυξε στο κύριο έργο του, τη "Νέα Ερμηνεία της Κοινωνίας". Θεωρώντας πως το περιβάλλον αποτελεί το διαμορφωτικό και διαπλαστικό παράγοντα του ανθρώπινου χαρακτήρα, ίδρυσε δύο σοσιαλιστικές κοινότητες (στο New Lanark στη Σκωτία και στη "Νέα Αρμονία" στις ΗΠΑ), παραχώρησε το εργοστάσιό του στους εργάτες και ξόδεψε όλη του την περιουσία για τις σοσιαλιστικές ιδέες. Ο Owen πίστευε πως η "ορθολογιστική κοινωνία" μπορούσε να επιτευχθεί αν όσοι κατείχαν την πολιτική και οικονομική εξουσία ακολουθούσαν το παράδειγμά του και θεώρησε πως αυτό θα μπορούσε να γίνει με την κατάλληλη διαπαιδαγώγηση και προπαγάνδα. Οι συνεχόμενες αποτυχίες πάντως δεν στάθηκαν αρκετές για να αλλάξει την πίστη του σε μια ειρηνική, εξελικτική μετάπλαση του καπιταλισμού. Η συνεισφορά του όμως στην ανάπτυξη του συνδικαλισμού, στην καταγγελία του καπιταλισμού, στην υπεράσπιση της μη-καταπιεστικής εκπαίδευσης και η πίστη του στην ανθρώπινη ελευθερία του χαρίζουν οπωσδήποτε μια σημαντική θέση στην ιστορία της κοινωνικής απελευθέρωσης. Παραθέτουμε στη συνέχεια χαρακτηριστικά αποσπάσματα από την (αμετάφραστη στα ελληνικά) "Νέα Ερμηνεία της Κοινωνίας" .

Το μεγαλύτερο τμήμα της κοινωνίας εκπαιδεύεται με βάση λανθασμένες αρχές για την ανθρώπινη φύση, τέτοιες ώστε δεν είναι παράδοξο που επιφέρουν στο σύνολο της κοινωνίας μια κατεύθυνση ολότελα ανάξια για λογικά όντα.

Οι πιο δυστυχισμένοι είναι οι φτωχοί και οι άνθρωποι δίχως μόρφωση αφθονούν στην εργατική τάξη, που αυτή τη στιγμή εκπαιδεύεται για να διαπράττει εγκλήματα, για τα οποία στην συνέχεια τιμωρείται.

Ακολουθεί το υπόλοιπο τμήμα του πληθυσμού, που αυτή τη στιγμή εκπαιδεύεται να πιστεύει πως ορισμένες αρχές είναι αναμφίβολα λανθασμένες και έτσι συμπεριφέρεται με ανειλικρίνεια και υποκρισία.

(...)

Η αρχή για την οποία τώρα αγωνιζόμαστε πολύ σύντομα θα εξαφανίσει όλα το γελοίο και παράλογο μυστήριο με το οποίο την έντυσε η άγνοια των περασμένων καιρών. Όλες οι πολύπλοκες και διαπλεκόμενες απόπειρες για μια καλή κατεύθυνση που πολλαπλασιάζονται στο άπειρο, θα συντεθούν σε μια απλή αρχή-κριτήριο για τη δράση, η οποία, με την απλή αποτελεσματικότητα και επάρκειά της, θα καταστήσει άχρηστο αυτό το διαστραμένο σύστημα και θα το ξεπεράσει σε όλες τις άκρες της γης. Αυτή η αρχή είναι η ευτυχία του ατόμου, ξεκάθαρα κατανοητή και εφαρμοσμένη, ευτυχία που μπορεί να επιτευχθεί μόνο με δράση που προωθεί την ευτυχία της κοινότητας.

Αυτή η δύναμη που καθορίζει το σύμπαν έχει προφανώς διαμορφώσει τον άνθρωπο έτσι ώστε σταδιακά να περνά από το στάδιο της άγνοιας σε αυτό της ευφυίας, τα όρια της οποίας είναι ακαθόριστα, και παράλληλα, στη σταδιακή εξέλιξή του, να ανακαλύπτει πως η ατομική του ευτυχία μπορεί να αυξηθεί μόνο στο βαθμό που ο κάθε άνθρωπος θα αφιερώνεται στην αύξηση και την επέκταση της ευτυχίας όλων όσων βρίσκονται γύρω του. Αυτή η αρχή δεν αποδέχεται ούτε όριο ούτε αποκλεισμούς. Και η κατάσταση της κοινής γνώμης στις μέρες μας φαίνεται τέτοια ώστε οι άνθρωποι θα αγκαλιάσουν αυτή την ιδέα ως το πιο πολύτιμο δώρο που τους παραχωρήθηκε ποτέ. Τα λάθη όλων των αντίθετων κινήτρων θα αποδειχθούν μέσα στο φως και η άγνοια που τα γεννά θα προβάλει τόσο ξεκάθαρα ώστε και η λιγότερο φωτισμένη θέληση θα την απορρίψει με μιας.

(...)

Κάποιοι καλοπροαίρετοι από διάφορες κοινωνικές τάξεις ίσως πουν "Υπέροχα όλα αυτά και πολύ όμορφα στην θεωρία. Αλλά μόνο οραματιστές μπορούν να φαντάζονται την πραγματοποίησή τους". Σε αυτό το σχόλιο μόνο μια απάντηση μπορεί και πρέπει να υπάρξει, ότι αυτές οι αρχές έχουν ήδη τεθεί, και πολυ επιτυχημένα, σε εφαρμογή. (Τα ευεργητικά αποτελέσματα αυτής της πρακτικής τα έχουν γευθεί εδώ και χρόνια δύο με τρεις χιλιάδες άνθρωποι στο New Lanark στη Σκωτία,αλλά και στο Μόναχο της Βαυαρίας και στις συνεργατικές αποικίες του Fredericks). Έτσι, τα παρόντα δοκίμια, δεν αποτελούν προσπάθεια εντυπωσιασμού κάποιου αδρανούς οραματιστή που σκέφτεται κλεισμένος σε τέσσερις τοίχους και ποτέ δεν δρα μέσα στον κόσμο. Στόχος είναι να προκληθεί παγκόσμια δραστηριότητα, να πειστεί η κοινωνία αποκτώντας γνώση των συμφερόντων της και να κατευθυνθεί ο πληθυσμός στον πιο σημαντικό στόχο, την ορθολογική διαμόρφωση του χαρακτήρα αυτής της τεράστιας μάζας που τώρα της επιτρέπεται να διδάσκεται μόνο το έγκλημα (...).

Αυτές οι αρχές, όταν εφαρμόστηκαν στην κοινότητα του New Lanark, αρχικά κάτω από τις πλέον αντίξοες συνθήκες, καταφέρνοντας όμως να επιβιώσουν εδώ και δεκαέξι χρόνια, είχαν ως αποτέλεσμα μια πλήρη αλλαγή του γενικού χαρακτήρα του χωριού, που αποτελούνταν από περισσότερους από 2.000 ανθρώπους, στους οποίος προστίθονταν συνεχώς νεοφερμένοι. Καθώς η πραγματοποίηση θαυμάτων δεν είναι των καιρών μας, δεν υποστηρίζεται πως όλοι έγιναν σοφοί και καλοί, ή απαλλάχθηκαν από τα λάθη. Μπορεί όμως με σιγουριά να ειπωθεί πως φτιάχθηκε μια καλύτερη κοινωνία. Οι χειρότερες συνήθειες εξαφανίσθηκαν και τα μικρά παραπτώματα θα χαθούν κι αυτά όσο θα συνεχίζεται η εφαρμογή των ίδιων αρχών. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου δεν παρουσιάστηκε κάποια εγκληματική ενέργεια. Στους δρόμους δεν γυρνάνε αλκοολικοί. Τα παιδιά διδάσκονται και εκπαιδεύονται να διαμορφώνουν τον δικό τους χαρακτήρα χωρίς τιμωρίες. Η κοινότητα παρουσιάζει τη γενική πρόοδο των ανέσεων, της υγείας, της βιομηχανίας και της ευτυχίας. Αυτές θα είναι οι βέβαιες συνέπειες συνέπειες της εφαρμογής αυτών των αρχών και η επιτυχία τους θα είναι πιο έυκολη αν εφαρμοστούν σε εκτεταμένη και όχι σε περιορισμένη κλίμακα.

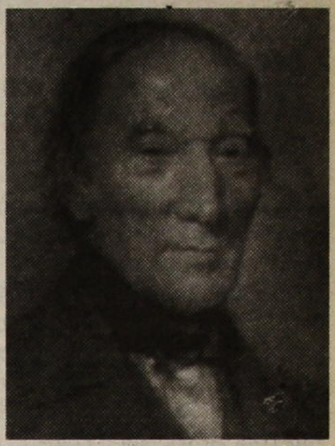

Τα κυριώτερα έργα του Robert Owen

A Statement Regarding the New Lanark Establishment (Edinburgh; John Moir, 1812).

Essays on the Formation of the Human Character, 4 essays published in 9 weekly installments (London, W. Strange, 1812)

Observations on the Effect of the Manufacturing System (London, R. & A. Taylor, 1815).

New State of Society (London, J. Dennet, 1817).

Permanent Relief for the British Agricultural and Manufacturing Labourers and the Irish Peasantry (London, c. 1822).

Outline of the Rational System of Society (London, 1830).

The Book of the New Moral World, 7 parts, (London, 1836-1844)

Socialism or the Rational System of Society (London, Effingham Wilson, 1840).

Ten Lectures on the Evils of Indissoluble Marriage (Leeds, 1840?)

A Development of the Principles and Plans on which to Establish Self-Supporting Home Colonies (London, Home Colonization Society, 1841).

An Address to the Socialists on the Present Position of the Rational System of Society (London, Home Colonization Society, 1841).

On the Employment of children in Manufacturies (New Lanark, 1848).

Socialism Misrepresented and truly Represented (1848).

The Revolution in the Mind and Practice of the Human Race (London, E. Wilson, 1849).

The Future of the Human Race (London, E. Wilson, 1853).

The Millennium in Practice (London, J. Clayton, 1855).

Selected Works of Robert Owen, edited by Gregory Claeys, 4 volumes (London, W. Pickering, 1993).

GIORDANO BRUNO: Στην πυρά!

Στις 17 Φεβρουαρίου του 1600 εκτελέστηκε με δημόσια πυρπόληση, ύστερα από εντολές της ιεράς εξέτασης, ο Giordano Bruno, ένας από τους πρώτους εκφραστές της ελεύθερης σκέψης.

Ο Giordano Bruno γεννήθηκε στην ιταλική πόλη Μόλα, κοντά στη Νάπολη, το 1548. Το αρχικό του όνομα ήταν Filippo, ονομάστηκε Giordano όταν εντάχθηκε στο τάγμα των δομηνικανών. Σε ηλικία 28 χρονών εκδιώχθηκε, κατηγορούμενος για αιρετικές απόψεις. Τα επόμενα δεκαπέντε χρόνια επισκέφθηκε διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις, αναζητώντας ελεύθερα πνεύματα που μόλις είχαν αρχίσει να εμφανίζονται μέσα στο χριστιανικό σκοταδισμό. Επισκέφθηκε διαδοχικά τη Γενεύη, την Τουλούζη, το Παρίσι, το Λονδίνο, την Πράγα και άλλες μικρότερες πόλεις. Κατά τη διάρκεια των αλλεπάλληλων ταξιδιών του έγινε υποστηριχτής των ηλιοκεντρικών ιδεών του Κοπέρνικου, ιδέες που διακήρυσσε δημόσια αλλά και μέσα από συγγράματά του, γεγονός που τον κατέστησε κόκκινο πανί στα μάτια της ιεράς εξέτασης. Τα γνωστότερα έργα του ήταν η διατριβή "Για το απέραντο σύμπαν και τους κόσμους" και ο διάλογος "Για το αίτιο, τις αρχές και την ενότητα". Παράλληλα, έγραψε σατυρικές αφηγήσεις όπου περιέχονταν έντονες επιθέσεις στον σκοταδισμό του κλήρου και της εκκλησίας. Ο Bruno υποστήριζε αντιλήψεις που συνδύαζαν το νεοπλατωνισμό και τον πανθεϊσμό. Εκτός από την υποστήριξη των ηλιοκεντρικών θεωριών, υποστήριζε επίσης πως το σύμπαν είναι άπειρο, ότι τα αστέρια είναι ήλιοι γύρω από τους οποίους περιστρέφουνται άλλοι πλανήτες, ότι ο θεός είναι η ψυχή του σύμπαντος και πως όλα τα πράγματα μέσα στο σύμπαν είναι εκφράσεις της ίδιας αιώνιας αρχής και αποτελούνται από την ίδια ουσία.

Ο Giordano Bruno, αψηφώντας την ιερά εξέταση, επέστρεψε στην Ιταλία, προσκεκλημένος ως διδάσκαλος από ένα ενετό έμπορο. Το 1592, ο Moncenigo, ο έμπορος που είχε προσκαλέσει τον Bruno στη Βενετία, τον παρέδωσε στην ιερά εξέταση. Σιδηροδέσμιος, μεταφέρθηκε στο κάτεργο Sant' Angelo της Ρώμης, όπου παρέμεινε φυλακισμένος για οχτώ χρόνια,κατηγορούμενος για βλασφημία, ανήθικη κατήχηση και αίρεση. Αρνούμενος να αποκηρύξει τις ιδέες του, ο Giordano Bruno οδηγήθηκε στην πυρά στις 17 Φλεβάρη του 1600, στο Campo dei Fiori.

Οι ιδέες του Giordano Bruno είχαν μεγάλη απήχηση σε μεταγενέστερους φιλοσόφους, όπως ο ολλανδός Spinoza και ο γερμανός Leibniz. Στα τέλη του προηγούμενου αιώνα, ο Giordano Bruno είχε γίνει σύμβολο του αντικληρικαλιστικού κινήματος στην Ιταλία και αποτελούσε μόνιμη αναφορά των ιταλών αναρχικών (και ο Vanzetti, τις παραμονές της εκτέλεσής του, σε συζήτησή του με το δικηγόρο του αναφέρθηκε σε θυσίες ανθρώπων όπως ο Bruno για την απελευθέρωση της ανθρωπότητας από τον σκοταδισμό). Τα τελευταία χρόνια, με βάση τις απόψεις του Bruno για τους "άπειρους κόσμους", οι κρυπτοφασίστες της "Νέας Ακρόπολης" αναφέρονται σταθερά στον πρώιμο ιταλό φιλόσοφο.

Ανακοίνωση του EZLN

Αδέλφια,

σας ενημερωνούμε για όσα συνέβησαν τις τελευταίες μέρες στο μεξικάνικο νότο:

Πρώτον. Παρά τα όσα είπε ο κύριος Ernesto Zedillo Ponce de Leon (ΣτΜ: πρόεδρος του Μεξικού) στο μήνυμά του της 23ης Γενάρη 1998 στο Γιουκατάν, ότι δηλαδή ούτε χρησιμοποίησε, ούτε θα χρησιμοποιήσει βία για να επιλύσει τη σύρραξη στην Τσιάπας, η καταδίωξη των ζαπατίστας και η επίθεση ενάντια στην ηγεσία των αγροτών και τις ινδιάνικες κοινότητες ούτε έχει σταματήσει, ούτε έχει μειωθεί.

Οι παραστρατιωτικοί συνεχίζουν να εκτοπίζουν ινδιάνους στο Τσεναλχό. Στην κοινότητα Κανολάλ περισσότεροι από εκατό άνθρωποι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη γη τους, εξαιτίας των απειλών των PRIίστας. Στην πρωτεύουσα της Τσιάπας δολοφονήθηκε ο ανεξάρτητος ηγέτης των αγροτών Rubicel Ruiz Gamboa. Στους δήμους Λας Μαργκαρίτας, Τσανάλ και Οκοσίνγκο ο ομοσπονδιακός στρατός συνεχίζει τις επιχειρήσεις του εισβάλλοντας και καταστρέφοντας τις κοινότητες.

Αυτές τις μέρες συνεχίζονται οι χαμηλές πτήσεις πάνω από τις κοινότητες, οι εκφοβιστικές περιπολίες, οι ταπεινωτικές συλλήψεις, οι εισβολές στρατευμάτων στα χωριά, η καταδίωξη και κράτηση μελών του EZLN.

Δεύτερον. Μέσα σ' αυτό το κλίμα στρατιωτικής καταδίωξης, ο EZLN έλαβε (μέσω της Εθνικής Διαμεσολαβητικής Επιτροπής CONAI), μέσα σ' έναν άσπρο φάκελο κλεισμένο με αυτοκόλλητη ταινία και μια υπογραφή που μοιάζει με σφραγίδα, μια «εμπιστευτική» πρόταση του κυρίου Labastida.

Ο γραμματέας της κυβέρνησης μας πρότεινε μια μυστική συνάντηση για να μας «ανακοινώσει» τα υποτιθέμενα δείγματα της πολιτικής βούλησης της κυβέρνησης και να αποσπάσει τη συμφωνία μας στην «επεξεργασία αυτών των σημείων ενώπιον της κοινής γνώμης».

Ο γραμματέας της κυβέρνησης αποφάσισε να μη βάλει στο γράμμα ούτε το όνομα του παραλήπτη, ούτε το όνομα και την υπογραφή του αποστολέα, όπως θα έκανε κάθε ευπρεπής άνθρωπος και όπως γίνεται με κάθε αλληλογραφία που δεν έχει τίποτα να κρύψει. Είναι η CONAI που μας ενημέρωσε επίσημα πως τον φάκελο τον στέλνει ο γραμματέας της κυβέρνησης.

5 Φλεβάρη, Πολιτεία Queretaro: Μέλη του Ανεξάρτητου Μετώπου Ζαπατιστικών Οργανώσεων (FIOZ) πετροβολούν τον πρόεδρο και τους υπουργούς της μεξικάνικης κυβέρνησης

Η απουσία υπογραφής στο κείμενο μας εμποδίζει να εξετάσουμε σε βάθος το άσχετο περιεχόμενο. Αναμφίβολα, θέλουμε να διευκρινίσουμε πως η πρόταση για μια «εμπιστευτική» συνάντηση, που μας κάνει ο κύριος γραμματέας της κυβέρνησης, μας προσβάλλει. Νομίζει πως έχει να κάνει με πολιτικούς του κόμματός του ή μέλη του υπουργικού συμβουλίου που είναι συνηθισμένοι στη διπλή γλώσσα, την υποκρισία, την κοροϊδία... και το έγκλημα.

Δεν καταλαβαίνουμε τη γλώσσα των πολιτικών της κυβέρνησης ούτε τους τρόπους τους. Είμαστε πολύ κακοί σ' αυτό. Όταν κάποιος μας λέει κάτι, περιμένουμε να το τηρήσει.

Από την κυβέρνηση πάντοτε δεχόμαστε, και άλλοτε και τώρα, προτάσεις για να μπούμε στο φαύλο κύκλο των ύποπτων συμφωνιών. Και άλλοτε και τώρα τις απορρίπτουμε.

Τις μέρες που ακολούθησαν την αποστολή του μηνύματος των κυρίων Rabasa και Labastida, τις μέρες δηλαδή που υποτίθεται πως θα ολοκληρωνόταν η συνάντηση, στρατιωτικά αεροπλάνα πετούσαν μέρα και νύχτα πάνω από τις χαράδρες της ζούγκλας Λακαντόνα και οι καθημερινές επίγειες περιπολίες έγιναν δριμύτερες. Μέχρι αυτή τη στιγμή συνεχίζεται η έντονη στρατιωτική απειλή από ουρανό και γη. Ζητούμε από το γραμματέα της κυβέρνησης να ενημερώσει τον ομοσπονδιακό στρατό πως ούτε πραγματοποιήθηκε, ούτε θα πραγματοποιηθεί «μυστική» συνάντηση ανάμεσα στην κυβέρνηση και τον EZLN.

Τρίτον. Τις προηγούμενες μέρες η κυβέρνηση ανακοίνωσε την απελευθέρωση τριακοσίων ινδιάνων στην Τσιάπας λέγοντας πως στην πλειοψηφία τους ήταν συμπαθούντες του EZLN. Εμείς ξεκαθαρίζουμε πως κανείς δεν ήταν ζαπατίστα αλλά, αντίθετα, μερικοί ήταν μέλη των παραστρατιωτικών συμμοριών που λέγονται «Paz y Justicia» («Ειρήνη και Δικαιοσύνη») και «Chinchulines».

Τέταρτον. Αντίθετα μ' αυτό που δηλώνουν ορισμένοι, δεν υπάρχει κανένα «σημάδι προσέγγισης» ανάμεσα στην κυβέρνηση και τον EZLN, εκτός από την άγρια καταδίωξη που συντηρεί ο ομοσπονδιακός στρατός ενάντια στους ζαπατίστας.

Πέμπτον. Ως αποτέλεσμα μηνών διαπραγμάτευσης, βαθιών συζητήσεων και λαμβάνοντας υπόψη τη γνώμη των εκπροσώπων των ινδιάνικων κοινοτήτων όλης της χώρας και αυτών που γνωρίζουν καλά το ινδιάνικο ζήτημα, προέκυψαν οι συμφωνίες του Σαν Αντρές για τα δικαιώματα και την κουλτούρα των ινδιάνων. Η σημασία, η αποδοχή και η αξία τους αναγνωρίστηκαν αμέσως απ' όλους. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτές οι συμφωνίες δεν εφαρμόστηκαν.

Έκτον. Για να εφαρμοστούν, η COCOPA (Επιτροπή Νομοθετών για το Συντονισμό και την Ειρήνευση), ο EZLN και η CONAI πραγματοποίησαν συνεχείς συναντήσεις και μια σε βάθος συζήτηση, όπου συμμετείχε επίσης και η ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας της νέας διαπραγμάτευσης ήταν η πρωτοβουλία της COCOPA της 29ης Νοέμβρη του 1996, για να βρεθεί η «νομική φόρμουλα» των συμφωνιών. Αυτή η πρωτοβουλία χαιρετίσθηκε από την CONAI, έγινε αποδεκτή από τον EZLN (αν και δεν περιείχε το σύνολο των συμφωνιών) και την ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Στη συνέχεια η κυβέρνηση ανακάλεσε, με αποτέλεσμα η διαδικασία διαλόγου να βρεθεί σε μεγάλο αδιέξοδο.

Οι συμφωνίες του Σαν Αντρές έχουν γίνει αντικείμενο διαπραγμάτευσης ήδη δύο φορές: μία για να διατυπωθούν με συναίνεση και μία δεύτερη για να βρεθεί η νομική φόρμουλα.

Έβδομον. Η κυβέρνηση ισχυρίστηκε πως επιστρέφει στις 21 Δεκέμβρη 1996, όταν απέρριψε (αφού την είχε αποδεχθεί) την πρόταση της COCOPA και διαβεβαίωσε πως δεν θα εφαρμόσει τις συμφωνίες που υπέγραψε στο Σαν Αντρές. Η εκδοχή που παρουσίασε ο Zedillo στο Γιουκατάν είναι ένας ακρωτηριασμός όσων υπέγραψαν οι εκπρόσωποί του στο Τραπέζι του Σαν Αντρές. Τα θεμελιώδη αιτήματα των ινδιάνων που αναγνωρίστηκαν από την κυβέρνηση με την υπογραφή της 16ης Φλεβάρη 1996, εξαφανίστηκαν από το λόγο του Zedillo.

Το δικαίωμα στην αυτομία χωρίς αποκλεισμούς, στην αναγνώριση της διαφορετικότητας και στην άσκηση των δικαιωμάτων μας ως ινδιάνων μεξικάνων, είναι συμφωνίες με τις οποίες η κυβέρνηση διαφωνεί τώρα.

Η συζήτηση για το θέμα της αυτονομίας των ινδιάνων, που κατέληξε σε συμφωνία στο Σαν Αντρές, έχει ολοκληρωθεί. Εκεί νικήθηκαν οι θέσεις που επέσειαν την απειλή κατακερματισμού της χώρας και παραβίασης της εθνικής κυριαρχίας.

Δεν υπάρχει τίποτα στις συμφωνίες του Σαν Αντρές και στην πρωτοβουλία της COCOPA που να πλήττει την ακεραιότητα και την εθνική κυριαρχία.

Όγδοον. Αυτό που περιμένουμε δεν είναι μια νέα διαπραγμάτευση (που κατά βάθος δεν είναι παρά μια προσπάθεια οπισθοχώρησης και απομάκρυνσης από την ειρηνική επίλυση της σύρραξης), αλλά να υποστηρίξει η COCOPA με αποφασιστικότητα και λογική την πρωτοβουλία της και να τηρήσει το λόγο της η κυβέρνηση.

Ένατον. Δεν θα ξαναδιαπραγματευθούμε το Σαν Αντρές, ακόμη και αν η επαναδιαπραγμάτευση μεταμφιέζεται σε «αναθεώρηση». Εμείς δε ζητούμε τίποτα που να μην έχει υπογράψει η κυβέρνηση, τίποτα που να μην ανήκει στους ινδιάνικους λαούς.

Δέκατον. Με λίγα λόγια, μετά το λόγο του Γιουκατάν τίποτα δεν έχει αλλάξει: η καταδίωξη των ζαπατίστας δεν έχει σταματήσει, κανένας κρατούμενος ζαπατίστα δεν έχει απελευθερωθεί, οι εισβολές στις ινδιάνικες κοινότητες συνεχίζονται, οι παραστρατιωτικές ομάδες συνεχίζουν να προκαλούν τον εκτοπισμό ολόκληρων κοινοτήτων, η δολοφονία των αντιφρονούντων είναι πια ένας τρόπος διακυβέρνησης στην Τσιάπας και ο Zedillo επιστρέφει για να εδραιώσει την απομάκρυνση της ειρηνικής επίλυσης της σύρραξης, αρνούμενος να εφαρμόσει τις συμφωνίες του Σαν Αντρές.

Δημοκρατία!
Ελευθερία! Δικαιοσύνη!

Από τα βουνά του
μεξικάνικου νότου
Παράνομη Επαναστατική
Επιτροπή των Ινδιάνων -
Γενική Διοίκηση του EZLN
29 Γενάρη 1998

Γ, όπως γελοιότητα...

Το τελευταίο διάστημα διαβάζουμε πλήθος από ανακρίβειες, υπερβολές και αιφνίδιες επαναστατικές κορώνες για τους ζαπατίστας σε διάφορα «αριστερά» έντυπα, σταλινογενή και ανανεωτικά. Από τις πλέον γελοίες, θρασείς και εξοργιστικές περιπτώσεις είναι αυτή της Αγγελικής Ξύδη. Η «δημοσιογράφος» σε πρώτη φάση «πουλάει» ιδεολογία στο ΠΡΙΝ της 11ης Γενάρη όπου δε διστάζει -προκειμένου να στηρίξει την πολεμοχαρή κινδυνολογία της- να αλλοιώσει ακόμη και την ανακοίνωση του EZLN της 5ης Γενάρη, απόσπασμα της οποίας μεταφράζει ως «...είναι πια αναπόφευκτο να συγκρουστούν οι δυνάμεις μας με τις δυνάμεις του κυβερνητικού στρατού» αντί για το σωστό «...ανά πάσα στιγμή μπορεί να ξεκινήσουν ένοπλες συγκρούσεις ανάμεσα στις δυνάμεις μας και αυτές της κυβέρνησης» (όπως δημοσιεύτηκε στο ΑΛΦΑ και την ΕΠΟΧΗ).

Στη συνέχεια «πουλάει» μούρη στο τελευταίο τεύχος του ΜΕΤΡΟ όπου πραγματικά δεν ξέρουμε τι να πρωτοαναφέρουμε από τα απίστευτα ψέμματα που γράφει. «Οδοιπορικό στα στρατόπεδα των ζαπατίστας» χαρακτηρίζει πομπωδώς το ολιγοήμερο πέρασμά της από τις ινδιάνικες ζαπατιστικές κοινότητες οι οποίες φυσικά δεν είναι στρατόπεδα. Με το καμιόνι «μπαίνει στο στρατόπεδο των ζαπατίστας» του Ρομπέρτο Μπάριος, μια κοινότητα που δεν υπήρξε ποτέ ζαπατιστικό στρατόπεδο.

Με άλλα λόγια, όταν η «αριστερή» μπαρουτοκαπνισμένη παραπληροφόρηση βαφτίζεται «Αποστολή: ένας μήνας με τους ζαπατίστας».

Ε. Π., Κ. Τ. - Αθήνα
Β.Π. - Θεσσαλονίκη

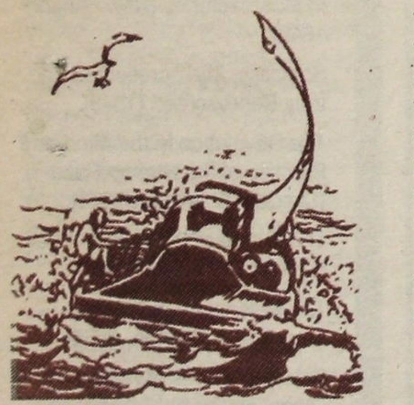

...επειδή αυτή η Πρωτοβουλία δεν ήταν σαν τις άλλες

Μετά από πορεία δυόμισυ και πλέον χρόνων τα εναπομείναντα μέλη της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας στην Αθήνα αποφάσισαν να προχωρήσουν στη διάλυσή της.

Δυστυχώς, παρά τη δημόσια και ανοιχτή απεύθυνση που υιοθέτησε από την πρώτη στιγμή του σχηματισμού της η Πρωτοβουλία και παρά τον οφειλόμενο σεβασμό που θα έπρεπε να διατηρήσει μέχρι τέλους στους εκατοντάδες ανθρώπους που στήριξαν τις ενέργειές της, απέτυχε να καταλήξει ακόμη και σε ένα ολιγόλογο κείμενο που θα ανακοίνωνε τη διάλυσή της.

Επομένως, τα όσα ακολουθούν αποτελούν προσωπική εκτίμηση ενός από τα μέλη της που θεωρεί σκόπιμο να αναφερθεί δημόσια σε ένα σχήμα, που μάλλον υπήρξε από τις πιο ουσιώδεις και ενδιαφέρουσες περιπτώσεις συνεύρεσης ενός κόσμου ετερογενή και πολύχρωμου και που οδηγήθηκε στη διάλυση, για το λόγο που πολύ επιγραμματικά συνοψίζεται στο εξής: Για ορισμένους η Πρωτοβουλία δεν ήταν αρκετά "αναρχική", ενώ για κάποιους άλλους -τους περισσότερους και καλύτερα οργανωμένους και μεθοδικούς, όπως φάνηκε εκ των υστέρων- δεν ήταν αρκετά "αριστερή".

Ωστόσο για ασυνήθιστα μεγάλο χρονικό διάστημα όλοι κατάφεραν να συνυπάρξουν διοργανώνοντας ενημερωτικές εκδηλώσεις, πορείες διαμαρτυρίας και προσπάθειες οικονομικής στήριξης του αγώνα των ζαπατίστας. Αυτό που δεν κατάφεραν ήταν να ξεπεράσουν την κοντόφθαλμη παραγοντίστικη λογική, την εμπάθεια, τον ανταγωνισμό και τις στείρες αντιπαραθέσεις που αρκετές φορές οφείλονταν σε πολιτικές "ταμπέλες" που φαντασιωνόταν ο καθένας για τον άλλον και όχι σε πραγματικές πολιτικές διαφωνίες που φυσικά και υπήρχαν.

Κάποιοι αντιμετώπισαν τη συμμετοχή τους στην Πρωτοβουλία σαν ευκαιρία κοινωνικοποίησης και εξόδου από το πολιτικό περιθώριο, άλλοι σαν προνομιούχο παράρτημα της κεντρικής πολιτικής που νομίζουν πως ασκούν. Κάποιοι ελάχιστοι αποχώρησαν και το δήλωσαν ευθέως, ενώ κάποιοι άλλοι -οι περισσότεροι-, αφού κατακεραύνωσαν ως αδιάφθοροι τα "κακώς κείμενα", απλώς εξαφανίστηκαν, προετοιμάζοντας το επόμενο σίγουρο πια κεραμύδι που θα τους προστάτευε από τους "ενοχλητικούς", ανεξάρτητα από το πραγματικό τους ενδιαφέρον. Έτσι, ό,τι δεν μπόρεσαν να πετύχουν με τις δύο Διηπειρωτικές ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό και για την Ανθρωπότητα, να "βγάλουν" δηλαδή από την αδιαφορία και την ανυπαρξία τους, ως προς τους ζαπατίστας, κόμματα, κομματίδια, οργανώσεις - σφραγίδες και προσωπικότητες - μαϊντανούς, το επιχειρούν τώρα με το συντονισμό του "καραβανιού αλληλεγγύης" στην Τσιάπας.

Βέβαια, δεν έλλειψαν οι ανασφαλείς, οι άσχετοι και οι αδρανείς που άγονταν και φέρονταν ανάλογα με τις προσωπικές και πολιτικές τους παρέες και το κύρος που πίστευαν πως αποκτούσαν μέσω αυτών. Όπως δεν λείπουν οι νεόκοποι "αλληλέγγυοι" που εμφανίζονται υπερδραστήριοι σήμερα, όχι επειδή ανακαλύπτουν τους ζαπατίστας με καθυστέρηση τεσσάρων χρόνων -πράγμα που είναι και ανθρώπινο και θεμιτό-, αλλά διότι η ποιότητα της αλληλεγγύης -όπως αυτή εκφραζόταν στην Αθήνα, κυρίως μέσα από την Πρωτοβουλία- δεν προσφερόταν για πολιτική εκμετάλλευση και προσωπική προβολή. Και δυστυχώς τα χειρότερα δεν τα έχουμε δει ακόμα.

Όλα αυτά βέβαια δεν θα ήταν παρά μία ακόμη πληκτική και ανούσια ιστορία εσωτερικής κατανάλωσης, ένα ακόμη θλιβερό -αν όχι τραγελαφικό- παράδειγμα χρησιμοποίησης ενός συγκεκριμένου σχήματος ως "δούρρειο ίππο" από τους "συνήθεις" ανεύθυνους και θρασείς "κινηματίες", αν δεν υπήρχε μια πολύ σημαντική παράμετρος: οι άνθρωποι που μετά από καιρό ξαναγοητεύτηκαν από έναν αγώνα και ξανασυμμετείχαν με πάθος και ειλικρίνεια σε μια συλλογική προσπάθεια, θεωρώντας πως παίζεται ένα διαφορετικό στοίχημα, πως αυτή τη φορά προτάσσεται ένας "άλλος" πολιτικός λόγος και μια "άλλη" κουλτούρα αντίστασης. Και οι άνθρωποι αυτοί -που δεν ήταν καθόλου λίγοι- επιστρέφουν με τη διάλυση της Πρωτοβουλίας -αν όχι νωρίτερα- στην καθημερινή τους αξιοπρέπεια, αποστρεφόμενοι τη λογική της επιλογής "στέγης" και αρνούμενοι να αντιληφθούν τους ζαπατίστας κάπως σαν το ευγενές αναψυκτικό που πάει με όλα.

Όπως και να έχει το ζήτημα, οι ζαπατίστας απ' ό,τι φαίνεται θα συνεχίσουν για πολύ καιρό ακόμη να μιλούν από τα βουνά του μεξικάνικου νότου και οι όπου γης "γοητευμένοι" έχουν μπροστά τους πολλές ακόμη ευκαιρίες συνάντησης.

Μονάδα "Για Βάστα"
και κατά κόσμον Ε.Π.